

Σπύρος Ε.

Κρόκος

Αθήνα 2024

Σχολή Πυροδότησης Θεατρικής
Γραφής του Θεάτρου "Πορεία"

*Ιδέα, Σχεδιασμός & Επιμέλεια εξωφύλλου:
Κατερίνα Κρόκου
copyright©2024, Κατερίνα Κρόκου*

Το έργο αυτό γράφτηκε κατά τη διάρκεια του δεύτερου έτους της Σχολής Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής του Θεάτρου Πορεία (Οκτώβριος 2023-Μάιος 2024), με εισηγητές τους Βαγγέλη Χατζηγιαννίδη και Ανθή Τσιρούκη.

Σχετικά με τον συγγραφέα:

Ο Σπύρος Κρόκος (1973) γεννήθηκε στην Αθήνα όπου και ζει. Σπούδασε Μαθηματικά στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων και εργάζεται ως καθηγητής μαθηματικών στο Μουσικό Σχολείο Αθήνας. Έχει ολοκληρώσει μεταπτυχιακές σπουδές στη Μαθηματική Εκπαίδευση- Ιστορία των Μαθηματικών (MSc), στις Επιστήμες της Αγωγής (MEd) και στη Δημιουργική Γραφή (MA). Μικρής φόρμας έργα του έχουν δημοσιευτεί σε λογοτεχνικές ιστοσελίδες. Σχετικές αναφορές: "Το Automotrice του Χρόνου", "Southern Point", "Chop- Chop Square", "Αριάδνη", στον ιστοχώρο, *Ιστορίες Μπονζάι- Η Αισθητική του Μικρού*. "Θραύσματα & Αναμνήσεις", στην ιστοσελίδα, *Eyelands*. "Ο Κόσμος της Λίμνης", στον ιστότοπο, *Literature*. "Νεκρόδειπνο στη Σκιά μιας Μπελαντόνας", στο αποθετήριο του Ιανού. Τα διηγήματά του "Ο Αφρικάνικος Ζακό" και "Τελευταίο Δρομολόγιο" έχουν συμπεριληφθεί στις συλλογές διηγημάτων *Δώματα με Θέα* (εκδ. Παράξενες Μέρες) και *Ιστορίες στις Ράγες* (εκδ. Παράξενες Μέρες) αντίστοιχα. Τα θεατρικά του έργα "Ο Γκιρίζος Κήπος", "Blackout" και "Κάλικο XXΨ", διατίθενται ελεύθερα προς ανάγνωση και βρίσκονται αναρτημένα στην ιστοσελίδα του θεάτρου "Πορεία".

Τηλέφωνο επικοινωνίας: 6987235487

e- mail: spikrok@yahoo.gr

Το θεατρικό έργο "Blackout" του Σπύρου Κρόκου διανέμεται ελεύθερα στο διαδίκτυο υπό τη μορφή ψηφιακού βιβλίου υπό άδεια [Creative Commons BY NC ND](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/).

[Αναφορά Δημιουργού – Μη Εμπορική Χρήση – Όχι Παράγωγα Έργα]

Εάν κάποιος ενδιαφέρεται να μεταφέρει το συγκεκριμένο θεατρικό έργο στη σκηνή, παρακαλείται να επικοινωνήσει πρώτα με τον συγγραφέα.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ:

Ο Μπόμπι Μόρτις στα σαράντα του έτη είναι προβεβλημένο στέλεχος ενός πολυεθνικού χρηματοοικονομικού ομίλου. Η ραγδαία εξέλιξή του στα κλιμάκια της ιεραρχίας, τον έχει φέρει μόλις ένα βήμα μακριά από τη θέση του διευθύνοντα συμβούλου. Όλα όμως ανατρέπονται, λίγες ώρες πριν το διοικητικό συμβούλιο επιλέξει τον νέο CEO. Στην καντίνα που βρίσκεται απέναντι από τα κεντρικά γραφεία του ομίλου, κατά τη διάρκεια μιας καταιγίδας, ο Μπόμπι έρχεται σε προστριβή μ' έναν άστεγο, τον Τζέφρι. Έπειτα από ένα blackout δευτερολέπτων, ο Τζέφρι βρίσκεται πεσμένος και ματωμένος στο έδαφος υπό αδιευκρίνιστες συνθήκες. Το γεγονός αποκτάει απρόσμενη δημοσιότητα, με τον Μπόμπι να κατηγορείται και να στιγματίζεται ως υπαίτιος της πτώσης και του τραυματισμού του Τζέφρι. Ολόκληρη η προηγούμενη ζωή του μπαίνει στο μικροσκόπιο υπό ένα δημόσιο πρίσμα και επανερμηνεύεται υπό τους όρους της κατηγορίας που τον βαρραίνει. Η προαγωγή χάνεται και από το σημείο αυτό κι έπειτα ο Μπόμπι αρχίζει να καταρρέει. Επαγγελματικά, κοινωνικά, ηθικά, προσωπικά, ψυχολογικά. Την αντίθετη ακριβώς πορεία ακολουθεί ο Τζέφρι.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ:

ΜΠΟΜΠΙ ΜΟΡΤΙΣ: Υψηλόβαθμο στέλεχος της Terra Bank-Υποψήφιος CEO.	ΤΖΕΦΡΙ ΡΑΙΤ: Ο άστεγος που πρωταγωνίστησε στο περιστατικό της πτώσης, τη βραδιά του blackout.
ΤΖΟΥΝΤ ΜΑΚΑΛΙΣΤΕΡ: Υψηλόβαθμο στέλεχος της Terra Bank-Φίλος του Μπόμπι Μόρτις.	ΝΑΤΑΛΙ ΠΗΡΣ & ΛΕΞΙ ΜΑΡΣΑΛ: Ακτιβίστριες όλων των πτυχών των ανθρώπινων (και μη) δικαιωμάτων. Ενεργές στα κοινωνικά δίκτυα.
ΛΟΤΙ ΓΚΑΛΑΧΕΡ: Πρωτοκλασάτη δημοσιογράφος του "Channel-F", με δική της εκπομπή.	ΧΑΝΑ ΦΙΝΚΕΛΣΤΑΙΝ: Μέλος του διοικητικού συμβουλίου της Terra Bank.
ΚΑΝΤΙΝΙΕΡΗΣ: Ιδιοκτήτης της καντίνας έξω από την οποία συνέβη η πτώση του Τζέφρι Ράιτ.	ΡΕΙΜΟΝΤ ΠΑΤΕΡΣΟΝ: Δημοσιογράφος της εφημερίδας "Eco Paper".
ΜΑΡΓΚΑΡΕΤ ΛΑΡΣΕΝ: Δημοσιογράφος του ιστότοπου "Stone".	ΛΟΡΑ ΠΡΑΤΙ: Δημοσιογράφος του καναλιού "Channel- F".
ΤΡΙΝΙΤΙ: Ψυχοθεραπεύτρια.	ΆΝΤΡΑΣ-Χ: Μάρτυρας στο περιστατικό της πτώσης.
ΑΜΑΝΤΑ- ΣΤΕΦΑΝΙ- ΝΤΕΞΤΕΡ: Μέλη ομάδας ψυχοθεραπείας.	ΆΝΤΡΑΣ-Ψ: Φίλος του Άντρα-Χ.
ΒΑΒΕ: Εξωσυζυγική σχέση του Μπόμπι Μόρτις.	ΜΑΡΤΙΝ: Γνωστός του Μπόμπι Μόρτις.
ΚΑΘΙ ΠΡΕΣΤΟΝ ΜΟΡΤΙΣ: Σύζυγος του Μπόμπι Μόρτις.	

Το έργο είναι γραμμένο ώστε να μπορεί να παιχτεί και από δέκα ηθοποιούς. Μια ενδεικτική και φυσικά μη δεσμευτική διανομή ρόλων, μπορεί να είναι η ακόλουθη:

- *Μπόμπι Μόρτις, Τζουντ Μακάλιστερ, Νάταλι Πηρς και Τζέφρι Ράιτ, ως αποκλειστικοί ρόλοι.*
- *Η Λέξι Μάρσαλ και ως Στέφανι.*
- *Η Λότι Γκάλαχερ ως Αμάντα και ως δημοσιογράφος της "Stone" (Μάργκαρετ Λάρσεν).*
- *Η Χάνα Φινκελστάιν και ως Κάθι Πρέστον ~~Μόρτις~~.*
- *Η Τρίντι ως Babe και ως δημοσιογράφος του Channel-F (Λόρα Πράτι).*
- *Ο Καντινιέρης ως Άντρας Ψ και ως Μάρτιν.*
- *Ο Ντέξτερ ως Άντρας Χ και ως δημοσιογράφος της "Esoraper" (Ρέμοντ Πάτερσον).*

ΣΚΗΝΗ 1

Στη μια πλευρά της σκηνής βρίσκεται ένα τραπέζι συσκέψεων και περιμετρικά από αυτό καρέκλες. Από πίσω έχει τοποθετηθεί μία μεγάλη οθόνη, οι λειτουργίες της οποίας κατά τη διάρκεια της παράστασης μεταβάλλονται κατά περίπτωση. Δίπλα απ' το τραπέζι υπάρχει μια πόρτα. Στο άλλο άκρο της σκηνής έχει στηθεί μια καντίνα και λίγο πιο πέρα διακρίνεται ένα παγκάκι. Τα δύο αυτά μέρη του σκηνικού, χωρίζονται μεταξύ τους από μία κάθετη κατασκευή που παραπέμπει σε τζαμαρία.

Στούντιο μεταδόσεων του Channel-F. Ο Μπόμπι Μόρτις δίνει συνέντευξη στη Λότι Γκάλαχερ. Η συζήτηση προβάλλεται και στην οθόνη, έτσι ώστε τα εμφανιζόμενα πλάνα να παραπέμπουν σ' αυτό που βλέπει κανείς όταν παρακολουθεί την εκπομπή μέσω τηλεόρασης ή από κάποια ηλεκτρονική συσκευή.

ΛΟΤΙ ΓΚΑΛΑΧΕΡ: Και για να ολοκληρώσουμε σιγά σιγά... Τι λέτε σ' εκείνους που υποστηρίζουν ότι οι τράπεζες έχουν μετατραπεί σε νόμιμους τοκογλύφους;

ΜΠΟΜΠΙ: Θα χρησιμοποιήσω ένα πολύ χαρακτηριστικό παράδειγμα ως απάντηση στο ερώτημα.

ΛΟΤΙ ΓΚΑΛΑΧΕΡ: Αρχίει να είστε σύντομος.

ΜΠΟΜΠΙ: Φυσικά... Ας υποθέσουμε κυρία Γκάλαχερ ότι δεν είστε η δημοσιογραφική περσόνα του Channel-F που αμείβεται δεκαπλάσια απ' ότι ένας μέσος υπάλληλος/

ΛΟΤΙ ΓΚΑΛΑΧΕΡ: /Αλλά ωστόσο πολύ λιγότερο απ' ότι εσείς ή ένας άντρας συνάδελφός μου στην ίδια θέση με μένα. Κι αυτά είναι στοιχεία κύριε Μόρτις, όχι υποθέσεις.

ΜΠΟΜΠΙ: Επιτρέψτε μου.

ΛΟΤΙ ΓΚΑΛΑΧΕΡ: Παρακαλώ, συνεχίστε.

ΜΠΟΜΠΙ: ...Ας πούμε λοιπόν ότι είστε μια γυναίκα μέσου εισοδήματος και έχετε στην άκρη δεκαπέντε χιλιάδες ευρώ.

ΛΟΤΙ ΓΚΑΛΑΧΕΡ: Μάλιστα.

ΜΠΟΜΠΙ: Πείτε τώρα ότι ζητάω να μου δανείσετε δέκα χιλιάδες ευρώ, τα οποία συμφωνούμε να σας ξεπληρώσω σε πέντε χρόνια. Θα δεχόσασταν να μην πάρετε

ούτε ένα ευρώ ως αποζημίωση για την εξυπηρέτηση που θα μου κάνετε; Φυσικά και όχι!

ΛΟΤΙ ΓΚΑΛΑΧΕΡ: Το ίδιο πιστεύετε πως είναι;

ΜΠΟΜΠΙ: Από την τράπεζα το απαιτείτε όμως!

ΛΟΤΙ ΓΚΑΛΑΧΕΡ (Δηκτικά): Στο τέλος θα μας κατηγορήσετε και γι' αχαριστία.

ΜΠΟΜΠΙ: Κι αν σας αποκαλούσα τοιογλύφο επειδή συμφωνήσαμε σ' αυτή την αποζημίωση, θα μου κάνατε αγωγή! Και δικαίως... Θεωρούμε όμως απόλυτα φυσιολογικό να φωνάζουμε ότι η τράπεζα μας κλέβει! Απαιτούμε μάλιστα να μας ρυθμίσει και το χρέος! Ενώ θα έπρεπε εκείνη να κάνει αγωγές εξαιτίας της αθέτησης συμφωνιών που έχουν υπογραφεί!

ΛΟΤΙ ΓΚΑΛΑΧΕΡ: Δε συμφωνείτε ότι ο κοινωνικός ρόλος του τραπεζικού συστήματος είναι προβληματικός κύριε Μόρτις; Και μην επαναλάβετε την καρραμέλα ότι οι τράπεζες δεν είναι φιλανθρωπικά ιδρύματα.

ΜΠΟΜΠΙ: Θα χαιρόμουν αν κάνατε την ίδια ερώτηση στον υπουργό οικονομικών, σε σχέση με το τμήμα δημοσίων εσόδων. Νομίζω κιόλας πως είναι καλεσμένος στην επόμενη εκπομπή σας.

ΛΟΤΙ ΓΚΑΛΑΧΕΡ (Γελάει.): Αν μας διαφύγει μπορείτε να κάνετε παρέμβαση. Γνωρίζετε ότι η εκπομπή μας είναι ανοικτή στον διάλογο.

ΜΠΟΜΠΙ: Φυσικά.

ΛΟΤΙ ΓΚΑΛΑΧΕΡ: Γιατί το λέτε όμως αυτό;

ΜΠΟΜΠΙ: Φαίνεται πως οι υπογραφές των πολιτών έχουν μεγαλύτερη αξία στα έγγραφα του δημοσίου και μικρότερη στις συμβάσεις των τραπεζών. Έχετε δει ποτέ να γίνεται μαζική ρύθμιση οφειλών για την εφορία; Ή κάποια ρύθμιση για τον ΦΠΑ και τον φόρο στο πετρέλαιο; Ποτέ. Θεωρείται όμως λογική μια τέτοια απαίτηση για κάποιον που έχει πάρει δάνειο διακοσίων χιλιάδων ευρώ, χωρίς να σκεφτεί πως θα το ξεπληρώσει.

ΛΟΤΙ ΓΚΑΛΑΧΕΡ: Οι τράπεζες όμως είναι εκείνες που εγκρίνουν τα δάνεια. Μήπως τελικά εκμεταλλεύονται τη σαθρότητα των πολιτικών αποφάσεων; (Ο Μπόμπι πάει κάτι να πει αλλά η Λότι Γκάλαχερ δεν τον αφήνει.) Δυστυχώς, κάπου

εδώ πρέπει να κλείσουμε. Το μόνο βέβαιο είναι πως οι απόψεις σας θα συζητηθούν. Κύριε Μόρτις, ευχαριστούμε για την παρουσία σας στην εκπομπή.

ΜΠΟΜΠΙ: Εγώ σας ευχαριστώ.

ΛΟΤΙ ΓΚΑΛΑΧΕΡ (*Φέρνει το δάχτυλο στο ακουστικό της.*): ...Αλήθεια, πληροφορίες σας θέλουν υποψήφιο για τη θέση του γενικού διευθυντή της Terra Bank. Θα μας δώσετε είδηση;

ΜΠΟΜΠΙ (*Ξαφνιαάζεται.*): Τι λέτε; Δε γνωρίζω κάτι.

ΛΟΤΙ ΓΚΑΛΑΧΕΡ: Προσπαθώ να το πιστέψω κύριε Μόρτις!

ΜΠΟΜΠΙ: Όχι. Δεν/

ΛΟΤΙ ΓΚΑΛΑΧΕΡ: /Εντάξει, δε θέλω να σας πιέσω. Έτσι κι αλλιώς είναι μια είδηση της τελευταίας στιγμής, μόλις με ενημέρωσαν κι εμένα από το κοντρόλ. (*Στρέφεται προς την κάμερα που κοιτάζει το κοινό.*) Κυρίες και κύριοι, μαζί πάλι σε μία εβδομάδα. Καλό σας βράδι.

Η ζωντανή σύνδεση διακόπτεται. Στην οθόνη φαίνονται οι τίτλοι τέλους της εκπομπής. Σκοτάδι.

ΜΠΟΜΠΙ: Καλά με δουλεύεις; Μου τη φύλαγες τελευταία στιγμή;

ΛΟΤΙ ΓΚΑΛΑΧΕΡ: Μπόμπι λυπάμαι. Τώρα έσκασε. Νόμιζα πως το ήξερες.

ΜΠΟΜΠΙ: Όλο μαλακίες Λότι. Όλο μαλακίες. (*Μικρή παύση.*) Είναι σίγουρο;

ΛΟΤΙ ΓΚΑΛΑΧΕΡ: Απόλυτα.

ΣΚΗΝΗ 2:

Κεντρικό κτήριο της τράπεζας. Γραφείο του Μπόμπι Μόρτις.

Σκοτάδι. Στην οθόνη εμφανίζεται το πρόσωπο ενός άντρα, είναι ο Μάρτιν.

MARTIN: Όλα θα πάνε καλά Μπόμπι. Σε στηρίζω φίλε, να το θυμάσαι.

ΜΠΟΜΠΙ: Το ξέρω Μάρτιν. Τα λέμε.

Η σύνδεση κλείνει, ο Μάρτιν εξαφανίζεται από την οθόνη. Τα φώτα ανάβουν. Ο Μπόμπι είναι όρθιος δίπλα από το τραπέζι συσκέψεων.

ΜΠΟΜΠΙ: Άντε γαμήσου Μάρτιν. Παλιομουχρίτσα.

Ανοίγει έναν χαρτοφύλακα που βρίσκεται στο τραπέζι και βγάζει από μέσα κάτι χαρτιά. Κάθεται. Απλώνει τα πόδια του σε μια δεύτερη καρέκλα, βολεύεται καλύτερα κι αρχίζει να τα διαβάσει. Ήχος κλήσης. Στην οθόνη εμφανίζεται η φράση, "ΚΛΗΣΗ ΑΠΟ: ΜΗΝ ΤΟ ΣΗΚΩΣΕΙΣ- ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ ECORAPER".

ΜΠΟΜΠΙ *(Γυρίζει προς την οθόνη.):* Γάμησέ μας κι εσύ. Κλείσε τη σύνδεση.

Η σύνδεση κλείνει. Ο Μπόμπι συνεχίζει να διαβάσει. Λίγα δευτερόλεπτα αργότερα και πάλι ήχος κλήσης, με την ίδια φράση να εμφανίζεται στην οθόνη. Ο Μπόμπι ξαναδίνει εντολή για τερματισμό της σύνδεσης. Ήχος μηνύματος. Στην οθόνη εμφανίζεται η φράση, "ΗΧΗΤΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ ΑΠΟ: ΜΗΝ ΤΟ ΣΗΚΩΣΕΙΣ- ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ ECORAPER". Ο Μπόμπι κοιτάζει το μήνυμα στην οθόνη.

ΜΠΟΜΠΙ: Διάβασε το μήνυμα.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ "ECORAPER" (O.S.): Είμαι ο Ρέιμοντ Πάτερσον κύριε Μόρτις. Από την Ecoraper. Ήθελα κάποιες διευκρινίσεις σχετικά με τη συνέντευξη που δώσατε στο Channel- F. Πάρτε με όταν μπορέσετε. Ό,τι ώρα και να 'ναι. Ευχαριστώ.

Ο Μπόμπι βγάζει το κινητό και πληκτρολογεί. Αρχικά στην οθόνη εμφανίζεται το όνομα "BABE", συνοδευόμενο από τον χαρακτηριστικό ήχο ότι το τηλέφωνο καλεί και λίγα δευτερόλεπτα αργότερα φαίνεται και το πρόσωπο της Babe.

BABE: Βρε, βρε! Σαν τα χιόνια!

ΜΠΟΜΠΙ: Τι κάνεις μωρό μου;

ΒΑΒΕ: Που εξαφανίστηκες εσύ;

ΜΠΟΜΠΙ: Άσε έχω πήξει.

ΒΑΒΕ: Α έτσι.

ΜΠΟΜΠΙ: Ναι μωρέ. Πως είσαι;

ΒΑΒΕ: Κάτσε να σκεφτώ. *(Πειρακτικά.)* Χάλια γιατί περίμενα να πάρεις; Όχι. Βλέποντας τη συνέντευξή σου διαπίστωσα ότι υπάρχουν πολύ χειρότερα!

ΜΠΟΜΠΙ: Τόσο χάλια ε;

ΒΑΒΕ: Πάντα είχα την περιέργεια να δω πως είναι μία αυτοκτονία σε ζωντανή σύνδεση!

ΜΠΟΜΠΙ: Φτάνει το δούλεμα, κατάλαβα.

ΒΑΒΕ: Άντε καλά. Τι θες;

ΜΠΟΜΠΙ: Θα σε δω σήμερα;

ΒΑΒΕ: Όχι.

ΜΠΟΜΠΙ: Έχεις δουλειά;

ΒΑΒΕ: Όχι.

ΜΠΟΜΠΙ: Τότε;

ΒΑΒΕ: Ξεκαύλωσε τώρα και θα με δεις άλλη φορά.

ΜΠΟΜΠΙ: Τι σημαίνει αυτό μωρό μου;

ΒΑΒΕ: Να τηλεφωνείς καμιά φορά κι όταν δεν είσαι καλυμένος.

ΜΠΟΜΠΙ: Κι εσύ πως ξέρεις ότι είμαι καλυμένος;

ΒΑΒΕ: Αφού σε πρότειναν για CEO αγάπη μου.

ΜΠΟΜΠΙ: Α εντάξει...

ΒΑΒΕ: Πρέπει να έχεις τρελές καύλες.

ΜΠΟΜΠΙ: Πες μου πως δεν έχεις μαστουρώσει.

ΒΑΒΕ: Ζηλεύεις;

ΜΠΟΜΠΙ: Είσαι απίστευτη.

ΒΑΒΕ: Και λίγα λες.

ΜΠΟΜΠΙ: Λοιπόν;

ΒΑΒΕ: Όχι σήμερα. Θα πάω σε πάρτι το βράδι.

ΜΠΟΜΠΙ: Με ποιον;

ΒΑΒΕ: Με πολλούς. Υπάρχει πρόβλημα;

ΜΠΟΜΠΙ: Κανένα.

ΒΑΒΕ: Θα βουλευτείς με τη γυναίκα σου αυτό το διάστημα. Στο επιτρέπω.

ΜΠΟΜΠΙ: Πάψε πια.

ΒΑΒΕ (Πειρακτικά): Τα φιλιά μου να της δώσεις.

Η πόρτα ανοίγει απότομα και μπαίνει με φόρα ο Τζουντ Μακάλιστερ. Ο Μπόμπι ξαφνιάζεται.

ΤΖΟΥΝΤ: Έχω νέα! Γίνεται χαμός εκεί έξω! *(Κοιτάζει προς την οθόνη.)* Η Κάθι είναι αυτή; Χαιρετισμούς... *(Κοιτάζει καλύτερα.)* Babe, συγγνώμη.

ΒΑΒΕ: Κι εγώ σ' αγαπάω Τζουντ.

ΜΠΟΜΠΙ (προς την Babe.): Μωρό μου, θα τα πούμε αργότερα, ναι;

ΒΑΒΕ: Άντε και με τη νίκη αγόρια! Μπόμπι μην τολμήσεις να πάρεις τηλέφωνο αύριο. Ότι και να γίνει. Δε θα είμαι σε θέση, καταλαβαίνεις... *(Ο Μπόμπι συγκατανεύει απρόθυμα.)* Κι αυτό που είπα με την αυτοκτονία, ίσως ήταν λίγο υπερβολικό.

ΜΠΟΜΠΙ: Όλα καλά μωρό μου.

ΤΖΟΥΝΤ: Ευχαριστούμε Babe! *(Η κλήση τερματίζεται. Το πρόσωπο της Babe εξαφανίζεται από την οθόνη.)* Καλά, μαλάκας είσαι;

ΜΠΟΜΠΙ: Γιατί;

ΤΖΟΥΝΤ: Σε βιντεοκλήση; *(Μικρή παύση.)* Σε βιντεοκλήση ρε μαλάκα; Μέσα στο γραφείο; Στο στόμα του λύκου;

ΜΠΟΜΠΙ: Ξεκλόλλα Τζουντ! Ψυχή δεν υπάρχει στον όροφο. Όλοι έχουν σχολάσει.

ΤΖΟΥΝΤ: Οι μεγάλοι μαζεύτηκαν πάνω.

ΜΠΟΜΠΙ: Έμαθες κάτι;

ΤΖΟΥΝΤ: Ίσως τελικά η συνέντευξη δε σου έκανε και τόσο κακό.

ΜΠΟΜΠΙ: Σκατά τα έκανα. Αυτός ο μαλάκας ο Πάτερσον με παίρνει συνέχεια. Και καλά για διευκρινήσεις. Να με στριμώξει θέλει ο γλίτσας.

ΤΖΟΥΝΤ: Πήρε κι εμένα για να σε πείσω να του μιλήσεις. Γάμα τον. Δεν έχει σημασία αυτός.

ΜΠΟΜΠΙ: Πως δεν έχει; Από το πρωί βγαίνει στα κανάλια και λέει μαλακίες. Διάβασες τις αναρτήσεις στο site του; Στην εφημερίδα είδες τι έγραψε;

ΤΖΟΥΝΤ: Άκου φίλε, εδώ το παιχνίδι είναι πολιτικό. Ένα θα σου πω. Ο υπουργός μιλώντας σε στενό κύκλο, πήρε θέση υπέρ της δικής σου υποψηφιότητας.

ΜΠΟΜΠΙ: Πως το εξηγείς αυτό;

ΤΖΟΥΝΤ: Θέλουν να δείξουν πως είναι ανοιχτοί στην κριτική. Έρχονται κι εκλογές. Στη φάση αυτή τους βολεύει να επιβραβεύσουν κάποιον που τους τα χώνει.

ΜΠΟΜΠΙ: Επικοινωνιακά, ίσως.

ΤΖΟΥΝΤ: Το ότι στο πρότειναν μετά τη συνέντευξη στη Γιάλαχερ, λέει πολλά.

ΜΠΟΜΠΙ: Που το έμαθες;

ΤΖΟΥΝΤ: Ποιο;

ΜΠΟΜΠΙ: Αυτό με τον υπουργό.

ΤΖΟΥΝΤ: Από τον προσωπάρχη του. Είχα μεσολαβήσει για κάτι παλιές οφειλές του.

ΜΠΟΜΠΙ (*Βαδίζει σκεπτικός.*): Η Στέφανι Νιούμαν δε θα βγει τόσο εύκολα απ' τη μέση.

ΤΖΟΥΝΤ: Η Νιούμαν δεν έχει ελπίδα.

ΜΠΟΜΠΙ: Τι λες;

ΤΖΟΥΝΤ: Ξεχνάς το σκάνδαλο που είχε εμπλακεί;

ΜΠΟΜΠΙ: Αθωώθηκε Τζουντ/

ΤΖΟΥΝΤ: /Κολοκύθια! Αυτό δε σημαίνει τίποτα!

ΜΠΟΜΠΙ: Μα πως/

ΤΖΟΥΝΤ: /Όταν μπαίνει τ' όνομά σου δίπλα στη λέξη σκάνδαλο, έχεις σβήσει Μπόμπι! *(Γεντώνει την παλάμη του και την κινεί σαν να κόβει τον λαιμό του.)* Η Νιούμαν μπήκε για να φρενάρει άλλους που είχαν βλέψεις.

ΜΠΟΜΠΙ: Με την τρίτη υποψηφιότητα, τι γίνεται;

ΤΖΟΥΝΤ: Ίσως και να μην υπάρξει. Γι' αυτό σου λέω...

ΜΠΟΜΠΙ *(Αυτάρεσκα.):* Ο υπουργός ε;

ΤΖΟΥΝΤ: Να είσαι προσεκτικός Μπόμπι. *(Τον χτυπάει φιλικά στον ώμο.)* Κάποιοι περιμένουν να γίνει η στραβή για να σε τελειώσουν.

ΜΠΟΜΠΙ: Το ξέρω.

Ο Τζουντ στέκεται στην τζαμαρία και κοιτάζει προς την καντίνα.

ΤΖΟΥΝΤ: Τι ήταν αυτό που έλεγε η Babe για αυτοκτονία πριν;

ΜΠΟΜΠΙ: Μαλακίες της Babe...

ΤΖΟΥΝΤ: Θα ρίξει πολλή βροχή απόψε. Είπαν για καταιγίδα.

ΜΠΟΜΠΙ: Θα κατέβω για καφέ.

ΤΖΟΥΝΤ: Τώρα;

ΜΠΟΜΠΙ: Μόλις ανοίξει η καντίνα. Θες κάτι;

ΤΖΟΥΝΤ *(Κοιτάζει το ρολόι του. Κουνάει το κεφάλι δεξιά- αριστερά.):* Πάω σπίτι. Καλύτερα να κάνεις κι εσύ το ίδιο. Θα σε περιμένει η Κάθι.

Από τη μεριά της σκηνης που είναι στημένη η καντίνα, εμφανίζεται ένας άντρας με κουρελιασμένα ρούχα και μακριά, βρώμικα γένεια. Πίσω του σέρνει έναν μπόγο που τον τραβάει με δυσκολία. Κάθεται σε μια γωνιά λίγο πιο πέρα απ' την καντίνα κι αφήνει τον μπόγο δίπλα του.

ΜΠΟΜΠΙ: Τζουντ... Σχετικά με το τηλεφώνημα πριν...

ΤΖΟΥΝΤ (*Του κάνει νόημα με το χέρι, ενώ συνεχίζει να κοιτάζει προς την καντίνα*): Δε χρειάζεται να πούμε κάτι Μπόμπι. Όλα καλά. (*Ο Μπόμπι συγκατανεύει.*)
Μπόμπι...

ΜΠΟΜΠΙ: Ναι;

ΤΖΟΥΝΤ: Άνθρωπος είναι αυτός;

ΜΠΟΜΠΙ (*Πλησιάζει τον Τζουντ. Κοιτάζει εκεί που του δείχνει.*): Ναι. Ένας άστεγος. Πίσω από την καντίνα έχει στήσει ένα παράπηγμα από λαμαρίνες.

ΤΖΟΥΝΤ: Απίστευτο.

ΜΠΟΜΠΙ: Καμιά φορά ο φύλακας τον αφήνει να κοιμάται στο λεβητοστάσιο. Τον διώχνει πριν χαράξει και έρθουν οι καθαρίστριες.

ΤΖΟΥΝΤ: Έχεις σιεφτεί ποτέ αν θα μπορούσες να ζήσεις έτσι;

ΜΠΟΜΠΙ: Μου φαίνεται μακρινό αυτό το ενδεχόμενο Τζουντ... Εσύ;

Ο Τζουντ ανασηκώνει τους ώμους, σαν να μην έχει απάντηση. Πάει προς την πόρτα αμίλητος. Κοιτάζει τον Μπόμπι.

ΤΖΟΥΝΤ: Καληνύχτα Μπόμπι.

ΜΠΟΜΠΙ: Καλό βράδι Τζουντ.

Ο Τζουντ βγαίνει. Ο Μπόμπι πάει προς το τραπέζι. Παίρνει μία καρέκλα, κάθεται κι απλώνει τα πόδια του σε μια δεύτερη. Καλεί στο κινητό. Το φέρνει στο αυτί του. Αυτή τη φορά δεν εμφανίζεται τίποτα στην οθόνη.

ΜΠΟΜΠΙ: Κάθι... Μη με περιμένεις, έχω δουλειά... Η μικρή;... Της είπες να προσέχει;... Εντάξει, θα φάω μην ανησυχείς.... Ναι, οκ. Συγγνώμη... Καληνύχτα.

Κλείνει το κινητό και το αφήνει στο τραπέζι. Αφήνεται να χαλαρώσει στην καρέκλα.

Σκοτάδι.

Στην οθόνη, μαζί με τον προειδοποιητικό ήχο για ακραία καιρικά φαινόμενα, εμφανίζεται το μήνυμα:

"ΕΠΕΙΓΟΥΣΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ- ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΚΡΙΣΗΣ & ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ 10-01-2024 23:00: ΠΡΟΕΛΔΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ ΓΙΑ ΙΣΧΥΡΕΣ ΚΑΤΑΓΓΙΔΕΣ ΚΑΙ ΘΥΕΛΛΩΔΕΙΣ ΑΝΕΜΟΥΣ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ ΣΑΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΒΡΑΔΙΝΕΣ ΩΡΕΣ ΤΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ 10-01-2024 ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΠΙΟΜΕΝΕΣ ΟΚΤΩ (8) ΩΡΕΣ. ΠΕΡΙΟΡΙΣΤΕ ΤΙΣ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΕΙΣ ΣΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΩΝ ΦΑΙΝΟΜΕΝΩΝ ΣΤΙΣ ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΑΠΛΑΡΑΙΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ ΤΙΣ ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ. ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΓΙΑ ΓΕΝΙΚΕΥΜΕΝΟ BLACKOUT."

Λίγα δευτερόλεπτα αργότερα ο προειδοποιητικός ήχος σταματάει και η οθόνη σβήνει. Ακολουθούν λάμψεις από αστραπές και ήχοι από βροντές. Ακούγεται βροχή που συνεχώς δυναμώνει και εξελίσσεται σε καταιγίδα.

ΣΚΗΝΗ 3:

Σκοτάδι. Η καταγίδα βρίσκεται σε εξέλιξη.

Η ταμπέλα της καντίνας φωτίζεται. Τα φώτα στο εσωτερικό και στο εξωτερικό της ανάβουν. Ο Καντινιέρης κάνει τις τελευταίες ετοιμασίες πριν από το άνοιγμα και τακτοποιεί. Παίρνει θέση πίσω απ' τον πάγκο.

Τα φώτα ανάβουν.

Ο άστεγος κάθεται ακόμα στη γωνιά δίπλα απ' τον μπόγο του και προσπαθεί να προστατευτεί από το κρύο και τη βροχή.

Στο παγκάκι, ένα ζευγάρι είναι ιδιαίτερα διαχτυκό στις εκδηλώσεις του. Έπειτα από λίγο, η μία από τις δύο γυναίκες επικεντρώνεται στο κινητό της και η άλλη πάει προς την καντίνα.

ΚΑΝΤΙΝΙΕΡΗΣ: Πες το.

ΝΑΤΑΛΙ (Πειρακτικά): Θέλω ό,τι πιο βρώμικο έχεις.

ΚΑΝΤΙΝΙΕΡΗΣ: Είσαι σίγουρη; (Γελάει.)

ΝΑΤΑΛΙ: (Στο ίδιο πνεύμα.) Θα δείξει. (Γελάει. Μικρή παύση.) Και μια μύρα. Μεγάλη.

ΚΑΝΤΙΝΙΕΡΗΣ (Ενώ ετοιμάζει την παραγγελία): Μύρα, στο ψυγείο.

ΝΑΤΑΛΙ: Οκ.

ΚΑΝΤΙΝΙΕΡΗΣ: Απ' όλα μέσα;

ΝΑΤΑΛΙ: Εκτός από καυτερά, κρεμμύδι και σκόρδο.

ΚΑΝΤΙΝΙΕΡΗΣ: Δε βάζω τέτοια εδώ.

ΝΑΤΑΛΙ: Ουπς, σόρι. (Στη Λέξι, δυνατά.) Θεεσ κάτι; Λέξι; (Η Λέξι την κοιτάζει προσπαθώντας να καταλάβει.) Θεεσ κάτι;

ΛΕΞΙ (Δυνατά): Νερό. Ανθρακούχο.

ΚΑΝΤΙΝΙΕΡΗΣ (στη Νάταλι): Σόδα έχει.

ΝΑΤΑΛΙ: Ούτε που θα καταλάβει τη διαφορά.

Η Νάταλι ανοίγει το ψυγείο και παίρνει τη σόδα και τη μπίρα. Καθώς ο Καντινιέρης ετοιμάζει την παραγγελία, ρίχνει κατά διαστήματα κλεφτές ματιές στον Τζέφρι.

ΚΑΝΤΙΝΙΕΡΗΣ: Έτοιμη. (Της δίνει το σάντουιτς. Παίρνει τα χρήματα που η Νάταλι αφήνει στον πάγκο του.) Καλή συνέχεια.

ΝΑΤΑΛΙ: Ευχαριστώ. (Η Λέξι της κάνει νόημα μ' επιτακτικό τρόπο. Επιστρέφει στο παγκάκι.)

ΛΕΞΙ: Κοίτα! (Της δείχνει το κινητό. Η Νάταλι κοιτάζει.) Το βίντεο με το κακοποιημένο γατάκι είναι παντού. Κάποιοι στην περιοχή τον αναγνώρισαν. Τον βρήκαν τον αλήτη! Έχει επέμβει ο εισαγγελέας.

ΝΑΤΑΛΙ: Μωρό μου μπράβο, τα κατάφερες! (Φιλιούνται.)

ΚΑΝΤΙΝΙΕΡΗΣ: Έι Τζεφ! (Ο Τζέφρι υπό τον θόρυβο της καταιγίδας, δεν ακούει. Ο Καντινιέρης φωνάζει πιο δυνατά.) Τζέφ! (Μικρή παύση.) Τζεφ! (Ο Τζέφρι ανασηκώνει το κεφάλι. Τον κοιτάζει. Ο Καντινιέρης του κάνει νόημα να πλησιάσει. Ο Τζέφρι σηκώνεται αργά, σέρνοντας μαζί και τον μπόγο του. Του δίνει ένα σάντουιτς. Ο Τζέφρι το παίρνει χωρίς ιδιαίτερη αντίδραση.) Είδες πίσω; (Δείχνει διαγώνια από την καντίνα.) Διαλύθηκαν όλα.

ΤΖΕΦΡΙ: Γα γάμησε ο αέρας.

ΚΑΝΤΙΝΙΕΡΗΣ: Που ήσουν χτες; Προχτές;

ΤΖΕΦΡΙ: Μάζευα πράγματα.

ΚΑΝΤΙΝΙΕΡΗΣ: Απ' τους κάδους; (Ο Τζέφρι κουνάει καταφατικά το κεφάλι.) Που κοιμήθηκες;

ΤΖΕΦΡΙ: Πουθενά.

ΚΑΝΤΙΝΙΕΡΗΣ: Ήρθε συνεργείο. Μάζεψε τις λαμαρίνες.

ΤΖΕΦΡΙ: Του δήμου ήταν;

ΚΑΝΤΙΝΙΕΡΗΣ: Ναι. (Μικρή παύση.) Που θα μείνεις απόψε;

ΤΖΕΦΡΙ: Όπου βρω.

ΚΑΝΤΙΝΙΕΡΗΣ: Απέναντι;

ΤΖΕΦΡΙ: Μ' έδιωξαν.

ΚΑΝΤΙΝΙΕΡΗΣ: Γιατί; Τι έγινε;

ΤΖΕΦΡΙ: Έβαλαν χέρι στον φύλακα.

ΚΑΝΤΙΝΙΕΡΗΣ: Οι καθαρίστριες! Ρουφιάνες...

ΤΖΕΦΡΙ: Δεν ήταν αυτές.

ΚΑΝΤΙΝΙΕΡΗΣ: Ο συντηρητής; Καλό αρχίδι και του λόγου του.

ΤΖΕΦΡΙ: Κάποιος από το συμβούλιο είπε ο φύλακας.

ΚΑΝΤΙΝΙΕΡΗΣ: Από το συμβούλιο; Τι σκατά έκανε στο λεβητοστάσιο... (Ο Τζέφρι ανασηκώνει αδιάφορα του ώμους του. Κάνει να φύγει.) Να σου πω. (Ξαναγυρίζει αργά προς τον Καντινιέρη.) Μόλις κλείσω και καθαρίσω μπορείς να ξαπλώσεις στον διάδρομο, δίπλα στην τουαλέτα. Σκατά είναι κι εκεί αλλά τουλάχιστον δε θα βρέχεσαι. (Ο Τζέφρι συγκατανεύει αδιάφορα κι επιστρέφει στη θέση του. Αρχίζει να τρώει το σάντουιτς. Ο Καντινιέρης τον παρατηρεί με μια στενάχωρη διάθεση. Μονολογώντας.) Βρωμάς κιόλας ρε κακομοίρη. Που στο διάολο να σε βάλω. Θα μου το κλείσεις το μαγαζί.

Ένας άντρας πλησιάζει την καντίνα. Μοιάζει ελαφριά πιωμένος. Ο Καντινιέρης τον χαιρετάει μ' ένα νεύμα του κεφαλιού. Με τον ίδιο τρόπο ανταποκρίνεται κι ο άντρας.

ΆΝΤΡΑΣ- Χ: Ένα χοτ ντογκ... Δωσ' μου και μια μπύρα.

ΚΑΝΤΙΝΙΕΡΗΣ: Μπύρα, στο ψυγείο.

Ο Καντινιέρης ετοιμάζει την παραγγελία. Ο Άντρας-Χ παίρνει από το ψυγείο τη μπύρα. Την ανοίγει, πίνει μια γουλιά και συνεχίζει να πίνει για όσο διάστημα περιμένει.

Ο Μπόμπι εμφανίζεται με ανοιχτή ομπρέλα και πιάνει σειρά στην καντίνα. Μαγκώνει όπως όπως την ομπρέλα ανάμεσα στον ώμο και στον αυχένα του, βγάζει το κινητό κι αρχίζει ν' ασχολείται μ' αυτό. Ο Τζέφρι τον παρατηρεί επίμονα. Ο Μπόμπι το αντιλαμβάνεται και γυρίζει από την άλλη μεριά. Όμως κατά διαστήματα του ρίχνει κλεφτές ματιές. Ο Τζέφρι σηκώνεται κι αρχίζει να πλησιάζει τον Μπόμπι με αργά και σταθερά βήματα. Μαζί σέρνει και τον μπόγο του.

ΤΖΕΦΡΙ (Η φωνή του είναι κοφτή και τραχιά, χωρίς συναίσθημα.): 'Ει... (Ο Μπόμπι τον αγνοεί, έχει στ' αυτί το κινητό.) 'Ει... (Ο Μπόμπι εξακολουθεί να τον αγνοεί. Ο Τζέφρι περιμένει τον Μπόμπι να κατεβάσει το κινητό, με τα μάτια καρφωμένα πάνω του.

Ο Μπόμπι κατεβάζει το κινητό.) Ε, εσύ... (Ο Μπόμπι γυρίζει. Δεν του μιλάει. Παίρνει μια έκφραση προσποιητής συγκατάβασης.) Βγήκες από εκεί. Σε είδα. (Του δείχνει το κτήριο των γραφείων της τράπεζας.)

ΜΠΟΜΠΙ: *(Απρόθυμα.)* Ναι. *(Στρέφει το βλέμμα αλλού.)*

ΤΖΕΦΡΙ *(Υψώνει τον τόνο της φωνής του.):* Σου μιλάω! *(Το ζευγάρι στο παγκάκι και ο Καντινιέρης γυρίζουν προς το μέρος τους. Με μικρή καθυστέρηση, κάνει το ίδιο κι ο Άντρας-Χ.)*

ΚΑΝΤΙΝΙΕΡΗΣ: Τζεφ! *(Ο Τζέφρι ανοίγει τα χέρια, δείχνοντας πως δεν έχει επιθετική διάθεση.)*

ΜΠΟΜΠΙ *(Αισθάνεται άβολα που κίνησε την προσοχή των υπολοίπων. Κοιτάζει τον Τζέφρι.):* Εκεί δουλεύω.

Η τόνος της φωνής του Τζέφρι ξαναγίνεται φυσιολογικός.

ΤΖΕΦΡΙ: Πες στον φύλακα να μ' αφήσει να μπω.

ΜΠΟΜΠΙ: Να μπεις, που;

ΤΖΕΦΡΙ: Στο υπόγειο. Να κοιμηθώ.

ΜΠΟΜΠΙ: Ξέρεις ότι απαγορεύεται.

ΤΖΕΦΡΙ: Παλιότερα μ' άφηνε.

ΜΠΟΜΠΙ: Ίσως δε μπορεί τώρα.

ΤΖΕΦΡΙ: Εσένα θα σ' ακούσει.

ΜΠΟΜΠΙ: Δε γίνεται.

ΤΖΕΦΡΙ: Γιατί;

ΜΠΟΜΠΙ: Αυτά τα κανονίζει η ασφάλεια του κτηρίου.

ΤΖΕΦΡΙ: Του συμβουλίου δεν είσαι;

ΜΠΟΜΠΙ: Τι; Όχι- όχι.

Ο Τζέφρι απομένει να παρατηρεί τον Μπόμπι ανέκφραστος. Ο Άντρας- Χ παίρνει το χοτ ντογκ από τον Καντινιέρη και πληρώνει. Κάθεται παραδίπλα και τρώει. Ο Μπόμπι πλησιάζει στην καντίνα.

ΜΠΟΜΠΙ: Καφέ θέλω. Έναν ιρλανδέζικο. *(Ο Καντινιέρης αρχίζει να ετοιμάζει την παραγγελία.)*

ΚΑΝΤΙΝΙΕΡΗΣ: Πειράζει που δε θα 'χει ιρλανδέζικο ουίσκι μέσα;

ΜΠΟΜΠΙ *(Χαμογελώνοντας):* Καθόλου. Βάλε λίγο έζτρα απ' ότι έχεις.

ΚΑΝΤΙΝΙΕΡΗΣ *(Με θετική διάθεση):* Αυτό είναι εύκολο.

Ο Τζέφρι μετακινείται ελαφρώς με τον μπόγο του ώστε να πλησιάσει και πάλι τον Μπόμπι.

ΤΖΕΦΡΙ: Δωσ' μου κάτι.

ΜΠΟΜΠΙ: Δεν έχω μετρητά πάνω μου.

ΤΖΕΦΡΙ: Ό,τι έχεις.

ΜΠΟΜΠΙ: Τίποτα δεν έχω.

ΚΑΝΤΙΝΙΕΡΗΣ: Τζέφ, άσε ήσυχο τον άνθρωπο. Κάθισε και θα σου δώσω εγώ, μόλις τελειώσω.

Η δυσφορία και ο εκνευρισμός του Μπόμπι είναι πλέον έκδηλοι. Ήχος μηνύματος. Σταθεροποιεί και πάλι την ομπρέλα με τον αυχένα και τον ώμο του. Προσπαθεί να βγάλει από την τσέπη του το κινητό για να το ανοίξει.

ΤΖΕΦΡΙ *(Έχει πλησιάσει πολύ τον Μπόμπι.):* Ό,τι έχεις. *(Βγάζει από την τσέπη του μια χούφτα ψιλά κι απλώνει το χέρι του μπροστά στο πρόσωπο του Μπόμπι.)* Δώσε κάτι.

ΜΠΟΜΠΙ *(Εκρήγνυται. Το σώμα και το πρόσωπό του κολλάει πάνω στον Τζέφρι.):* Ρε δεν έχω σου λέω λεφτά! Κουφός είσαι! Ε; Κουφός είσαι; *(Ο Τζέφρι ξαφνιαάζεται, τα χρήματα φεύγουν από τα χέρια του και πέφτουν κάτω. Ακολουθεί μια αστραπή, ένας δυνατός ήχος βροντής και τα πάντα βυθίζονται στο σκοτάδι.)*

ΤΖΕΦΡΙ *(Σχεδόν ταυτόχρονα με το μπλακάουτ):* Εεεεε! Μαλάκα! Μαλάκα! Ε, μαλάκα! Το κεφάλι μου ρε!

ΜΠΟΜΠΙ: Βούλωσ' το γαμώτο! Μ' έπρηξες που να σε πάρει ο διάολος!

ΤΖΕΦΡΙ: Το κεφάλι μου ρε μαλάκα!

ΚΑΝΤΙΝΙΕΡΗΣ: Τι σκατά γίνεται... Τζέφ! Τζέφ! Είσαι καλά;

ΝΑΤΑΛΙ: Μωρό μου κάτι τρέχει. Βάλε φακό! Άνοιξε την κάμερα!

ΛΕΞΙ: Μισό... Γαμώτο!

ΝΑΤΑΛΙ: Τώρα! Λέξι τελειώνει, τώρα!

Μέσα στο σκοτάδι διακρίνεται μια δέσμη φωτός προερχόμενη απ' το παγκάκι. Ελάχιστες στιγμές αργότερα το ρεύμα επανέρχεται. Ο Τζέφρι βρίσκεται στο έδαφος πεσμένος ανάσκελα, με τον μπόγο κάτω από τα λυγισμένα του πόδια. Ο Μπόμπι είναι σκυμμένος σχεδόν από πάνω του. Τα χρήματα του Τζέφρι έχουν σκορπίσει παντού, ενώ η ομπρέλα και το κινητό του Μπόμπι είναι κι αυτά πεσμένα κάτω. Η Λέξι με προτεταμένο το χέρι και ανοιχτή την κάμερα, καταγράφει ό,τι συμβαίνει.

ΤΖΕΦΡΙ (Γραβιέται προς τα πίσω με τους αγκώνες του, κοιτάζοντας τον Μπόμπι):
Μαλάκκα! Μαλάκκα! Γαμημένε!

ΜΠΟΜΠΙ: Ωπα φίλε ηρέμησε. (Πάει να τον πλησιάσει.)

ΤΖΕΦΡΙ (Κρατάει το πίσω μέρος του κεφαλιού του. Φωνάζοντας.): Φύγε! Φύγε!

ΝΑΤΑΛΙ (Φωνάζοντας.): Τον χτύπησε! Τον χτύπησε! Φύγε μακριά του, μην τον πλησιάζεις!

ΛΕΞΙ (Με αγωνία. Προς την Νάταλι και τον Καντινιέρη.): Είναι χτυπημένος! Το κεφάλι του έχει αίματα!

Ο καντινιέρης τρέχει προς τον Τζέφρι και η Λέξι πλησιάζει ακόμα περισσότερο με το κινητό. Ο Άντρας-Χ παρατάει το χοι ντογκ που έτρωγε και πλησιάζει τον Μπόμπι. Ο Τζέφρι βογκάει.

ΚΑΝΤΙΝΙΕΡΗΣ (Προς τη Νάταλι.): Έχω κάτι πετσέτες μέσα. Φέρε μου όσες βρεις. (Η Νάταλι τρέχει στην καντίνα και φέρνει πετσέτες.)

ΛΕΞΙ (Προς τον Μπόμπι.): Καλά δε ντρέπεσαι; Γιατί το έκανες;

ΜΠΟΜΠΙ: Μα... Μα... Δεν τον χτύπησα. Μάλλον παραπάτησε...

ΝΑΤΑΛΙ (Επιθετικά.): Τι λες ρε γελοίο! Παραλίγο να τον αφήσεις στον τόπο ρε καραγκιόζη!

ΜΠΟΜΠΙ: Τι λες; Είσαι τρελή;

ΛΕΞΙ: Θα μας βγάλεις και τρελούς τώρα;

ΝΑΤΑΛΙ: Δεν τον έσπρωξες; Μόνος του έπεσε;

ΛΕΞΙ: Η ομπρέλα έχει σπάσει...

ΜΠΟΜΠΙ: Ξαφνιάστηκα απ' τη βροντή. Μου έφυγε κι έπεσα πάνω της...

ΚΑΝΤΙΝΙΕΡΗΣ (*Μ' απογοήτευση.*): Ρε φίλε...

ΜΠΟΜΠΙ (*Εκνευρισμένος.*): Καλά, είστε σοβαροί; Κι εσύ τι τραβάς με το κινητό; Με ποιο δικαίωμα με τραβάς, ε; (*Την πλησιάζει. Φωνάζοντας.*) Σβήσε ό,τι έχεις γράψει! Τώρα! Μ' ακούς! Τώρα είπα! Θα στο σπάσω και θα στο τριψω στη μούρη! (*Η Λέξι οπισθοχωρεί όσο ο Μπόμπι πλησιάζει αλλά έχει σταθερά στραμμένη την κάμερα πάνω του. Η Νάταλι τρέχει να προστατέψει την Λέξι και μπαίνει ανάμεσά τους.*)

ΝΑΤΑΛΙ: Έλα ρε μάγκα! Έλα ρε! Χτύπα ρε νταή! Χτύπα ρε!

Ο Άντρας-Χ επεμβαίνει άμεσα και απομακρύνει τον Μπόμπι από τη Νάταλι.

ΆΝΤΡΑΣ- Χ: Έλα φίλε, εντάξει. Ηρέμησε τώρα.

ΜΠΟΜΠΙ: Πως να ηρεμήσω; Δεν ακούς τι λένε;

Ο Μπόμπι παίρνει βαθιές ανάσες. Ο Καντινιέρης είναι πάνω από τον Τζέφρι και προσπαθεί να τον συνεφέρει.

ΜΠΟΜΠΙ: Κλείσε την κάμερα! Δεν έχεις κανένα δικαίωμα!

ΛΕΞΙ: Μια χαρά το έχω.

ΜΠΟΜΠΙ (*Προς τον Τζέφρι.*): Κι εσύ... Γιατί δε μιλάς; Σε πείραζα; Μίλα! Μίλα ρε! Σε πείραζα;

ΆΝΤΡΑΣ- Χ: Άσ' το φίλε. Άσ' το τώρα...

ΚΑΝΤΙΝΙΕΡΗΣ: Συνέρχεται. Το αίμα σταμάτησε. (*Προς τον Τζέφρι.*) Όλα καλά Τζεφ. Όλα καλά.

ΝΑΤΑΛΙ: Ουφ! Ευτυχώς...

ΛΕΞΙ: Έχει ένα τεράστιο καρούμπαλο εκεί.

ΆΝΤΡΑΣ- Χ (*Πλησιάζει διακριτικά τον Τζέφρι και τον Καντινιέρη. Κοιτάζει το καρούμπαλο.*): Δε φαίνεται σοβαρό... Αλλά με τα χτυπήματα στο κεφάλι δε μπορείς να ξέρεις. Θέλει αξονική καλού- κακού.

ΚΑΝΤΙΝΙΕΡΗΣ *(Προς τον Μπόμπι):* Καλύτερα να πηγαίνεις. Ο καφές σου είναι στον πάγκο. Μην αφήσεις χρήματα. Από μένα. *(Ο Μπόμπι πλησιάζει επιφυλακτικά για να δει πως είναι ο Τζέφρι. Κρατά μια απόσταση, κυρίως από τη Νάταλι και τη Λέξι.)* Εντάξει είναι... Ίσως έχει πονοκέφαλο για λίγες μέρες.

ΝΑΤΑΛΙ: Τι; Να φύγει; Μετά απ' αυτό που έγινε;

ΆΝΤΡΑΣ- Χ: Τι ακριβώς έγινε; Μπορείς να μας πεις κι εμάς που δε βλέπουμε στο σκοτάδι σαν τις κουκουβάγιες;

ΝΑΤΑΛΙ: Μα είναι ολοφάνερο τι έγινε.

ΚΑΝΤΙΝΙΕΡΗΣ: Κορίτσι μου μην κάνεις χειρότερα τα πράγματα. Προέχει να συνέλθει αυτός ο ταλαίπωρος. *(Η Νάταλι κοιτάζει τον καντινιέρη έντονα, αποδοκιμαστικά.)* Σε παρακαλώ.

ΝΑΤΑΛΙ *(Σταδιακά μαλακώνει.):* Οκ. *(Μικρή παύση.)* Λέξι... *(Η Λέξι κλείνει την κάμερα και κατεβάζει το κινητό της. Το βάζει στην τσέπη της και πάει πάνω από τον Τζέφρι για να τον περιποιηθεί.)*

Η Νάταλι μαζεύει τα σκορπισμένα χρήματα του Τζέφρι. Ο Μπόμπι σηκώνει από κάτω το κινητό και τη σπασμένη ομπρέλα του. Πάει κάτι να πει αλλά ο Καντινιέρης τον αποτρέπει με μια κίνηση του κεφαλιού. Γυρίζει για να φύγει.

ΆΝΤΡΑΣ- Χ: Περίμενε. *(Από τον πάγκο της καντίνας παίρνει τον καφέ και του τον δίνει. Ο Μπόμπι τον ευχαριστεί μ' ένα νεύμα του κεφαλιού.)* Κάνει μεταβολή και μπαίνει στο κτήριο των γραφείων της τράπεζας.

Η καταιγίδα κοπάζει.

Σκοτάδι.

ΣΚΗΝΗ 4:

Κεντρικό κτήριο της τράπεζας. Γραφείο του Μπόμπι Μόρτις. Η ατμόσφαιρα είναι ηλεκτρισμένη.

ΤΖΟΥΝΤ: Δηλαδή δεν τον χτύπησες;

ΜΠΟΜΠΙ: Όχι βέβαια!

ΤΖΟΥΝΤ: Τότε πως βρέθηκε ξάπλα με ανοιγμένο κεφάλι;

ΜΠΟΜΠΙ (*Αγανακτισμένος.*): Δεν ξέρω! Σου είπα... Με έπρηζε για ώρα. Είχε κολλήσει τη μούρη του πάνω μου. Εκνευρίστηκα. Του φώναξα. Ξαφνικά σείστηκε ο τόπος απ' τη βροντή. Έπεσε σιοτάδι. Τρόμαξα. Προφανώς κι εκείνος. Ίσως να υπήρξε κάποιο σιούντημα μέσα στον πανικό. Αθέλητο. Από εμένα, από εκείνον, δεν ξέρω. Κάπως μου έφυγε η ομπρέλα και στραβοπάτησα. Τότε ακούω την κραυγή και μόλις ανάβουν ξανά τα φώτα, τον βλέπω πεσμένο στο έδαφος να με βρίζει.

ΤΖΟΥΝΤ: Τι κραυγή; Από εκείνον;

ΜΠΟΜΠΙ: Ναι. Σαν κραυγή πόνου. (*Μικρή παύση.*) Είχα αγριευτεί μέσα στο σιοτάδι, με τον τύπο κολλημένο πάνω μου να βρομοκοπάει και να μην ξέρω τις προθέσεις του. Έχοντας στο κεφάλι μου και όλη την προηγούμενη εριστική συμπεριφορά του.

ΤΖΟΥΝΤ: Λογικό.

ΜΠΟΜΠΙ: Κι αν είχε σκοπό να μου αρπάξει κάτι; Να με χτυπήσει; Ακόμα χειρότερα, αν έβγαζε κανένα μαχαίρι και με κάρφωνε;

ΤΖΟΥΝΤ: Όμως δεν τον χτύπησες. Για ν' αμυνθείς ή για να προλάβεις καταστάσεις...

ΜΠΟΜΠΙ (*Ο Μπόμπι κουνάει κατηγορηματικά το κεφάλι δεξιά- αριστερά.*): Όχι.

ΤΖΟΥΝΤ: Κι αυτό που βλέπεις αμέσως μετά, είναι τις άλλες να τραβάνε βίντεο.

ΜΠΟΜΠΙ: Ναι. (*Κινείται αποφασιστικά προς τον Τζουντ, προσπαθώντας να κερδίσει την προσοχή του.*) Όλο αυτό είναι στημένο Τζουντ. Δεν ξέρω από ποιον, μπορώ να υποθέσω όμως τον λόγο.

ΤΖΟΥΝΤ: Έλα τώρα Μπόμπι! Θεωρείς πιθανό να θέλησε κάποιος να σου κάνει ζημιά με τέτοιο τρόπο;

ΜΠΟΜΠΙ: Γιατί όχι;

ΤΖΟΥΝΤ: Στις περιπτώσεις αυτές το παρασιήγιο παίζεται σε ουρανοξύστες, πίσω από κλειστές πόρτες. Όχι έξω από καντίνες, με θέα τύπους που τρώνε χοτ-ντογκ και άπλυτους μπεκρήδες που ζέχνουν κατρουλιό και αλκοόλ.

Μικρή παύση.

ΜΠΟΜΠΙ: Μίλησα με τον δικηγόρο μου.

ΤΖΟΥΝΤ (*Γετάγεται.*): Τι έκανες; Πότε;

ΜΠΟΜΠΙ: Πριν από λίγο. Δε θα περάσει έτσι αυτό Τζουντ.

ΤΖΟΥΝΤ: Τι θα κάνεις;

ΜΠΟΜΠΙ: Αγωγές, μηνύσεις, ό,τι χρειαστεί. (*Προσπαθώντας να συγκρατήσει την οργή του.*) Ξεφτιλισμένες... Κι ο άλλος ο λεχρίτης...

Ο Τζουντ βηματίζει σκεπτικός. Παύση.

ΤΖΟΥΝΤ: Δε νομίζω πως είναι καλή ιδέα Μπόμπι.

ΜΠΟΜΠΙ (*Ξαφνιάζεται.*): Τι λες; Είναι δυνατόν να μείνω άπραγος;

ΤΖΟΥΝΤ: Ίσως πρέπει να το σκεφτείς καλύτερα.

ΜΠΟΜΠΙ: Τι εννοείς;

ΤΖΟΥΝΤ: Μίλησα με τη Χάνα Φινκελστάιν, απ' το συμβούλιο.

ΜΠΟΜΠΙ: Και λοιπόν;

ΤΖΟΥΝΤ: Μπόμπι, καλύτερα ν' αποφύγεις ενέργειες που επηρεάζουν αρνητικά την εικόνα της τράπεζας. Το συμβούλιο δε θ' ανεχτεί κάτι τέτοιο.

ΜΠΟΜΠΙ: Μιλάς σοβαρά; Η Χάνα στο είπε αυτό; (*Ο Τζουντ κουνάει καταρατικά το κεφάλι. Οργισμένος.*) Δεν το πιστεύω... Το στανιό μου μέσα! Δεν το πιστεύω...

ΤΖΟΥΝΤ: Αν κινηθείς νομικά, μπορεί να σου γυρίσει μπούμερανγκ. Έτσι και στραβώσει το πράγμα, ρισκάρεις να έχεις ολόκληρο τον όμιλο απέναντί σου.

ΜΠΟΜΠΙ: *(Δείχνει τον Τζουντ.)* Δε θα με γαμήσετε και θα πω κι ευχαριστώ Τζουντ. Δε δεσμεύομαι για τίποτα.

ΤΖΟΥΝΤ *(Βάζει το χέρι στον ώμο του Μπόμπι, παρηγορητικά):* Ξέρεις τους κανόνες Μπόμπι. Μια συμβουλή μόνο. Πρόσεχε ποιους διαλέγεις για εχθρούς σου. *(Μικρή παύση.)* Λυπάμαι. Ειλικρινά.

ΜΠΟΜΠΙ: Πρέπει να μιλήσω στη Χάνα.

Καθώς ο Τζουντ κατευθύνεται προς την πόρτα του γραφείου, αυτή ανοίγει απότομα. Μπαίνει η Χάνα Φινκελστάιν.

ΧΑΝΑ ΦΙΝΚΕΛΣΤΑΙΝ: *(Κοιτάζει τον Τζουντ.)* Τζουντ. *(Κοιτάζει τον Μπόμπι.)* Μπόμπι.

ΤΖΟΥΝΤ: Χάνα... Πάνω στην ώρα. *(Στρέφεται προς τον Μπόμπι. Κάπως αβέβαια.)* Εμείς κάναμε μια μικρή κουβέντα... Σας αφήνω. *(Η Χάνα συγκατανεύει μ' ένα ελαφρύ χαμόγελο.)*

ΧΑΝΑ ΦΙΝΚΕΛΣΤΑΙΝ: Τζουντ, σε θέλω μετά.

ΤΖΟΥΝΤ: Φυσικά. *(Χαιρετάει με νεύμα κι αποχωρεί!)*

Παύση. Ανάμεσα στη Χάνα και στον Μπόμπι υπάρχει μια αμηχανία. Μοιάζει να μη θέλει κανείς να ξεκινήσει τη συζήτηση.

ΜΠΟΜΠΙ: Κοίτα Χάνα. *(Μικρή παύση.)* Ό,τι σου είπαν αυτές... και το άλλο το καθοίκι, είναι μαλακίες. Τίποτα απ' αυτά δεν ισχύει/

ΧΑΝΑ ΦΙΝΚΕΛΣΤΑΙΝ *(Κοφτά):* /Δε με ενδιαφέρει τι ισχύει και τι όχι Μπόμπι. Σίγουρα όμως με χαλάει που έχει βουίξει ο τόπος μ' αυτό το θέμα.

ΜΠΟΜΠΙ *(Χαμηλώνει το κεφάλι.):* Το καταλαβαίνω.

ΧΑΝΑ ΦΙΝΚΕΛΣΤΑΙΝ *(Κοφτά. Επικριτικός τόνος.):* Τίποτα δεν καταλαβαίνεις. Το πρωί, για τρεις ολόκληρες ώρες έδινα μάχη για να μην καταλήξει αυτή η ιστορία στα δικαστήρια και παρασύρει μαζί ολόκληρο τον όμιλο.

ΜΠΟΜΠΙ *(Παθητικά):* Χάνα, άκουσέ με...

ΧΑΝΑ ΦΙΝΚΕΛΣΤΑΙΝ: Ήρθαν με τους δικηγόρους τους Μπόμπι! Κι ένα σωρό χαρτιά από νοσοκομεία που βεβαίωναν κρανιοεγκεφαλικές κακώσεις.

ΜΠΟΜΠΙ (*Ξεσπάει ήπια.*): Μα δε φταίω εγώ γι' αυτό! Το μόνο μου σφάλμα είναι ότι την ώρα που εκείνος έπεσε, στεκόμουν δίπλα του!

ΧΑΝΑ ΦΙΝΚΕΛΣΤΑΙΝ: Μπορεί να είναι κι έτσι. Όμως τώρα, μικρή σημασία έχει αυτό.

ΜΠΟΜΠΙ: Είναι θέμα λίγων ημερών να καταλαγιάσει ο ντόρος.

ΧΑΝΑ ΦΙΝΚΕΛΣΤΑΙΝ: Μακάρι να ήταν τόσο απλό Μπόμπι.

ΜΠΟΜΠΙ: Δεν είπα πως είναι απλό.

ΧΑΝΑ ΦΙΝΚΕΛΣΤΑΙΝ: Τις ήξερες;

ΜΠΟΜΠΙ: Ποιες;

ΧΑΝΑ ΦΙΝΚΕΛΣΤΑΙΝ: Τη Λέξι Μάρσαλ και τη Νάταλι Πηρς. Τις ΛΕΞ-ο-ΝΑΤ-ιλ.

ΜΠΟΜΠΙ: Όχι. Τις έψαξα. Αντιβίστριες του διαδικτύου..

ΧΑΝΑ ΦΙΝΚΕΛΣΤΑΙΝ: Δεν φαντάζεσαι που μπορούν να φτάσουν.

ΜΠΟΜΠΙ: Πήρα μια ιδέα βλέποντας το κανάλι τους.

ΧΑΝΑ ΦΙΝΚΕΛΣΤΑΙΝ: Το βίντεο κυκλοφορεί παντού.

ΜΠΟΜΠΙ: Ξέρω...

ΧΑΝΑ ΦΙΝΚΕΛΣΤΑΙΝ: Όλα σχεδόν τα μεγάλα ενημερωτικά δίκτυα το έχουν πρώτο θέμα.

ΜΠΟΜΠΙ (*Με συγκρατημένη οργή.*): Έχουν άκρες παντού οι βρομιάρες. (*Κοιτάζει τη Χάνα. Απολογητικά.*) Σόρι.

ΧΑΝΑ ΦΙΝΚΕΛΣΤΑΙΝ: Άκου κι αυτό. Αύριο δίνουν συνέντευξη στο Channel-F. Την ώρα που είχε ανακοινωθεί η συνέντευξη τύπου του πρωθυπουργού για την οικονομία. Μάντεψε...

ΜΠΟΜΠΙ: Τι έγινε;

ΧΑΝΑ ΦΙΝΚΕΛΣΤΑΙΝ: Το γραφείο του πρωθυπουργού πήγε τη συνέντευξη τέσσερις ώρες αργότερα. Δήθεν ότι υπήρξε αλλαγή στο πρόγραμμά του.

ΜΠΟΜΠΙ: Φοβήθηκαν μήπως η συνέντευξη δεν πιάσει τα νούμερα που θέλουν;

ΧΑΝΑ ΦΙΝΚΕΛΣΤΑΙΝ: Αυτό έχει περάσει προς τα έξω. Όμως ο βασικός λόγος είναι άλλος.

ΜΠΟΜΠΙ: Δηλαδή;

ΧΑΝΑ ΦΙΝΚΕΛΣΤΑΙΝ: Ο νέος νόμος για το πλαίσιο λειτουργίας των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων. Αυτός που συνδέει τη χρηματοδότηση ανθρωπιστικών οργανώσεων και το κοινωνικό στάτους μιας τράπεζας, με τους ελεγκτικούς μηχανισμούς που εφαρμόζονται για την αξιολόγησή της.

ΜΠΟΜΠΙ: Ανησυχείς μήπως με αφορμή το περιστατικό γίνει κάποια ανακοίνωση που θα στοχοποιεί την τράπεζα;

ΧΑΝΑ ΦΙΝΚΕΛΣΤΑΙΝ: Αν μας κατηγορήσουν για προσχηματικό κοινωνικό έργο, μπορεί να κινηθούν διαδικασίες ελέγχου.

ΜΠΟΜΠΙ: Χάνα, καταλαβαίνω την αγωνία σου. Όμως μη μου ζητάς να γίνω το εξιλαστήριο θύμα.

ΧΑΝΑ ΦΙΝΚΕΛΣΤΑΙΝ: Το μόνο που ζητώ είναι ό,τι κάνεις να μην εμπλέξει τον όμιλο. Οφείλεις ν' αναγνωρίσεις αυτά που σου έχει προσφέρει η τράπεζα.

ΜΠΟΜΠΙ: Κάνεις δε μου χάρισε τίποτα Χάνα.

Η Χάνα τον ψυχογραφεί με το βλέμμα της. Ο Μπόμπι πηγαίνει στο παράθυρο και κοιτάζει προς την καντίνα.

ΧΑΝΑ ΦΙΝΚΕΛΣΤΑΙΝ: Οι δυο τους έχουν αναλάβει τον άστεγο υπό την προστασία τους. Εξ ολοκλήρου.

ΜΠΟΜΠΙ: Μάλιστα... Και τώρα; Τι γίνεται;

ΧΑΝΑ ΦΙΝΚΕΛΣΤΑΙΝ: Η έκταση που έχει πάρει το ζήτημα είναι τεράστια. Και βρίσκομαι εκτεθειμένη.

ΜΠΟΜΠΙ: Εσύ, γιατί;

ΧΑΝΑ ΦΙΝΚΕΛΣΤΑΙΝ: Εγώ σε πρότεινα για διευθύνοντα σύμβουλο.

ΜΠΟΜΠΙ: Δεν ήταν επιθυμία του υπουργού οικονομικών;

ΧΑΝΑ ΦΙΝΚΕΛΣΤΑΙΝ: Όταν εκφράστηκε θετικά για σένα, σε είχα ήδη προτείνει.

ΜΠΟΜΠΙ: Και τώρα θα με πουλήσεις όσο- όσο για ν' ανακτήσεις την αξιοπιστία σου.

ΧΑΝΑ ΦΙΝΚΕΛΣΤΑΙΝ: Η δουλειά μου είναι να προστατεύω τον όμιλο.

ΜΠΟΜΠΙ (*Συγκατανεύει με δυσθυμία.*): Τι θα γίνει με τις διαδικασίες εκλογής;

ΧΑΝΑ ΦΙΝΚΕΛΣΤΑΙΝ: Θα παγώσουν προσωρινά. Κι εσύ θα μείνεις εκτός.

ΜΠΟΜΠΙ: Η θέση του ομίλου θα μπορούσε να είναι πολύ χειρότερη, έτσι δεν είναι;

ΧΑΝΑ ΦΙΝΚΕΛΣΤΑΙΝ: Αν το σκάνδαλο ξεπούσε μετά την ανακοίνωση του CEO, τώρα θα μιλούσαμε σε εντελώς διαφορετική βάση.

ΜΠΟΜΠΙ: Άρα μου λες/

ΧΑΝΑ ΦΙΝΚΕΛΣΤΑΙΝ: /Πως δούλεψα σκληρά για σένα Μπόμπι. Αυτό λέω.

ΜΠΟΜΠΙ: Λυπάμαι Χάνα.

ΧΑΝΑ ΦΙΝΚΕΛΣΤΑΙΝ: Θα χρειαστεί να κάνεις κουράγιο.

Μικρή παύση.

ΜΠΟΜΠΙ: Μάλλον ήρθε η στιγμή που θα μου πεις πως πρέπει να εξαφανιστώ για ένα διάστημα.

ΧΑΝΑ ΦΙΝΚΕΛΣΤΑΙΝ: Σύντομα θα σε καλέσουν από τη διεύθυνση προσωπικού. Ό,τι σου πουν είναι αυτό που θ' αποφασιστεί στο συμβούλιο.

ΜΠΟΜΠΙ: Οκ... Θα περάσω αύριο να πακετάρω.

ΧΑΝΑ ΦΙΝΚΕΛΣΤΑΙΝ: Πάρε τώρα ότι μπορείς και τα υπόλοιπα θα στα στείλουμε σπίτι.

ΜΠΟΜΠΙ (*Απρόθυμα.*): Καλώς.

ΧΑΝΑ ΦΙΝΚΕΛΣΤΑΙΝ: Καλή τύχη Μπόμπι. (*Ο Μπόμπι ευχαριστεί μ' ένα νεύμα του κεφαλιού. Η Χάνα κινείται προς την πόρτα. Κοντοστέκεται.*) Η τράπεζα δε μπορεί να σε στηρίξει ανοιχτά αλλά παρασκηνιακά θα κάνει ό,τι μπορεί.

ΜΠΟΜΠΙ: Το εκτιμώ Χάνα.

ΧΑΝΑ ΦΙΝΚΕΛΣΤΑΙΝ: Εφόσον τηρηθούν οι προϋποθέσεις που συζητήσαμε.

ΜΠΟΜΠΙ: Καταλαβαίνω.

Τα χείλη της συσπώνται σε μια ένδειξη συμπαράστασης. Κινείται και πάλι προς την πόρτα. Κοντοσιτέκεται ξανά.

ΧΑΝΑ ΦΙΝΚΕΛΣΤΑΙΝ: Κάτι τελευταίο... Ενημερώθηκα πως έχουν ήδη καταθέσει αίτηση ασφαλιστικών μέτρων. Και οι τρεις. Μην επιχειρήσεις κάτι που θα δυσκολέψει την κατάσταση.

ΜΠΟΜΠΙ: Δε θα το κάνω Χάνα.

Τα βλέμματά τους αναμετρώνται. Η Χάνα γυρίζει προς την πόρτα και βγαίνει. Ο Μπόμπι στηρίζεται με τις παλάμες στο τραπέζι και προσπαθεί να ελέγξει την αναπνοή του. Ξεσπάει μ' ένα οργισμένο χτύπημα της γροθιάς του στο τραπέζι και μια δυνατή κραυγή. Καταρρέει.

Σκοτάδι.

ΣΚΗΝΗ 5:

Στούντιο μεταδόσεων του Channel-F. Η Λότι Γκάλαχερ και οι ΛΕΞ-ο-NAT-ιλ (Λέξι Μάρσαλ και Νάταλι Πηρς) έχουν μαζευτεί προκειμένου να προετοιμάσουν τη συνέντευξη που θ' ακολουθήσει. Συνεπώς, τηλεοπτικές συμβάσεις που έχουν να κάνουν με τη γλώσσα που χρησιμοποιείται, το ύφος, το στήσιμο και την κίνηση στον χώρο, δεν τηρούνται.

ΛΟΤΙ ΓΚΑΛΑΧΕΡ: Κορίτσια συγγνώμη που σας κουβάλησα τόσο νωρίς.

ΝΑΤΑΛΙ: Κανένα πρόβλημα.

ΛΟΤΙ ΓΚΑΛΑΧΕΡ: Απλά, έτσι δουλεύω. Θέλω να ξέρω από πρώτο χέρι τι γίνεται πριν τη συζήτηση στο live. Ιδιαίτερα όταν έχω καλεσμένους για πρώτη φορά.

ΛΕΞΙ: Είμαστε εντάξει.

ΛΟΤΙ ΓΚΑΛΑΧΕΡ: Να ξέρετε πως ό,τι λέμε τ' ακούει κι ο αρχισυντάκτης μου. Ίσως χρειαστεί κάποια στιγμή να μεταφέρω ερώτησή του. *(Δείχνει τ' ακουστικά που φοράει.)*

ΝΑΤΑΛΙ: Βεβαίως.

ΛΟΤΙ ΓΚΑΛΑΧΕΡ *(Τους προτείνει να καθίσουν στις θέσεις που βρίσκονται περιμετρικά του τραπεζιού. Κάθεται κι ίδια.):* Αλήθεια, πως είναι ο κύριος Ράιτ;

ΝΑΤΑΛΙ: Όχι! Ο Τζέφρι σιχαίνεται το "κύριος Ράιτ"!

ΛΕΞΙ: Όσο δεν πάει. *(Η Νάταλι και η Λέξι γελάνε. Τις ακολουθεί η Λότι Γκάλαχερ.)*

ΛΟΤΙ ΓΚΑΛΑΧΕΡ: Τώρα καταλαβαίνετε γιατί είμαστε εδώ. Οκ. Εμείς ήδη συμφωνήσαμε στον ενικό.

ΝΑΤΑΛΙ & ΛΕΞΙ: Εννοείται. Φυσικά.

ΛΕΞΙ: Ο Τζέφρι δεν έχει συνέλθει ακόμα. Πονάει αρκετά, ζαλίζεται. Επίσης νιώθει έντονη κόπωση κι έχει αστάθεια στις κινήσεις του.

ΛΟΤΙ ΓΚΑΛΑΧΕΡ: Διάσειση είπαν οι γιατροί, σωστά;

ΛΕΞΙ: Ναι αλλά με κάποια ανησυχητικά συμπτώματα. Έτσι τον κράτησαν για παρακολούθηση.

ΛΟΤΙ ΓΚΑΛΑΧΕΡ: Τι τους προβλημάτισε;

ΛΕΞΙ: Έχει μια αδυναμία στα χέρια και στα πόδια. Συχνούς έμετους...

ΝΑΤΑΛΙ: ...Και θολή όραση.

ΛΟΤΙ ΓΚΑΛΑΧΕΡ: Ψυχολογικά πως είναι;

ΝΑΤΑΛΙ: Δείχνει δυνατός. Επιμείναμε όμως να τον δει ψυχολόγος.

ΛΕΞΙ: Ένας άνθρωπος που ζει στον δρόμο, έχει καταπνίξει το συναίσθημα για να τα βγάλει πέρα. Είναι το ένστικτο της επιβίωσης. Μετά την επίθεση που δέχτηκε όμως, πολλά μπορούν να βγουν στην επιφάνεια.

ΛΟΤΙ ΓΚΑΛΑΧΕΡ: Εντυπωσιάστηκα από την ετοιμότητα που δείξατε.

ΛΕΞΙ: Αλήθεια; Εμείς πάλι όχι. *(Γελάνε.)*

ΛΟΤΙ ΓΚΑΛΑΧΕΡ: Όχι, ε; Είναι απίστευτο πόσο γρήγορα αρχίσατε να τραβάτε βίντεο, η στάση σας κατά τη διάρκεια του περιστατικού αλλά και μετά από αυτό... Και κυρίως βέβαια, η επόμενη μέρα. Αυτή η στήριξη που δώσατε στον Τζέφρι.

ΝΑΤΑΛΙ: Λότι, παρακολουθείς το κανάλι μας;

ΛΟΤΙ ΓΚΑΛΑΧΕΡ: Σας ήξερα από πριν, φυσικά.

ΝΑΤΑΛΙ: Τότε ξέρεις πως είμαστε ακτιβίστριες. Αυτό κάνουμε πάντα.

ΛΟΤΙ ΓΚΑΛΑΧΕΡ: Σύμφωνοι. Θέλω να πω όμως το εξής... Υπάρχουν χιλιάδες άστεγοι εκεί έξω που βιώνουν παρόμοιες καταστάσεις καθημερινά. Άνθρωποι που είναι αόρατοι από εμένα, από εσάς, από την πολιτεία, ακόμα κι από την ίδια τους την οικογένεια. Ακριβώς επειδή γνωρίζω τη δράση σας, δυσκολεύομαι να πιστέψω πως είναι η πρώτη φορά που γίνεστε μάρτυρες ενός τέτοιου περιστατικού. Είναι έτσι;

ΝΑΤΑΛΙ: Σωστά.

ΛΟΤΙ ΓΚΑΛΑΧΕΡ: Τι σας ώθησε λοιπόν να τον αγκαλιάσετε μ' αυτόν τον τρόπο στη συνέχεια; Μοιάζει να τον υιοθετήσατε. Καταλαβαίνω τη στάση σας την ώρα της επίθεσης, όπως λέτε. Το μετά όμως; Θα μπορούσατε να απευθυνθείτε στην πολιτεία για να αναλάβει τα υπόλοιπα και that's all.

ΝΑΤΑΛΙ *(Ειρωνικά):* Καλά, αυτό το τελευταίο είναι ανέκδοτο, έτσι; *(Η Λότι Γκάλαχερ και η Λέξι, γελάνε.)*

ΛΟΤΙ ΓΚΑΛΑΧΕΡ: Ναι... Λέμε και καμιά μαλακία για να περνά η ώρα. *(Η Λέξι σηκώνει το χέρι ζητώντας τον λόγο.)*

ΝΑΤΑΛΙ: Θα πεις εσύ; *(Η Λέξι γνέφει καταφατικά.)*

ΛΕΞΙ: Κάποια πράγματα είναι καρκινικά. Μέχρι τώρα με τη Νάταλι, η παράμετρος αυτή δε μας έχει απασχολήσει καθόλου.

ΛΟΤΙ ΓΚΑΛΑΧΕΡ: Προσπαθώ να το καταλάβω.

ΝΑΤΑΛΙ: Κάνουμε ό,τι ακριβώς θα ήναμε, αν αυτό που έπαθε ο Τζέφρι συνέβαινε σε μία από τις δυο μας.

ΛΕΞΙ: Ακριβώς. Τον θεωρούμε μέλος της οικογένειάς μας πια.

ΛΟΤΙ ΓΚΑΛΑΧΕΡ: Πόσο μακριά είστε διατεθειμένες να τραβήξετε την υπόθεση;

ΝΑΤΑΛΙ: Όσο πάει. Αρχικά θέλουμε να σταθεί στα πόδια του ο Τζέφρι.

ΛΕΞΙ: Κι ύστερα θα φροντίσουμε να πάρει ένα αξέχαστο μάθημα ο άλλος ο αλήτης.

ΛΟΤΙ ΓΚΑΛΑΧΕΡ: Τι έγινε εκείνο το βράδι;

ΝΑΤΑΛΙ: Όλα φαίνονται στο βίντεο, έτσι δεν είναι;

ΛΕΞΙ: Ό,τι ρατσιστικό, σεξιστικό και ταξικό παραλήρημα έβγαζε στις συνεντεύξεις που έδινε κατά καιρούς, θεώρησε καλό να το εφαρμόσει στην πράξη.

ΝΑΤΑΛΙ: Απέναντι μάλιστα σ' έναν άνθρωπο που από την εξαθλίωση δεν ήταν σε θέση να υπερασπιστεί ούτε τον ίδιο του τον εαυτό.

ΛΕΞΙ: Και το έκανε με τον πιο θρασύδειλο τρόπο που μπορεί κανείς να σκεφτεί.

ΛΟΤΙ ΓΚΑΛΑΧΕΡ: Είναι ο Μπόμπι Μόρτις ένας άνθρωπος ακραίων αντιλήψεων;

ΝΑΤΑΛΙ: Φυσικά.

ΛΕΞΙ: Μην ξεχνάμε τις απόψεις του για τους μικρομεσαίους, τους εργάτες, τους μη καταρτισμένους, τους ανέργους και τους δανειολήπτες.

ΛΟΤΙ ΓΚΑΛΑΧΕΡ: Πιστεύετε ότι αυτή τη στιγμή μπορεί να πληρώνει και για τις απόψεις του αυτές;

ΛΕΞΙ: Πληρώνει για τις πράξεις του. Η προηγούμενη συμπεριφορά του βέβαια δεν είναι ανεξάρτητη απ' αυτό που έκανε.

ΝΑΤΑΛΙ: Συμφωνώ κι εγώ. Όλη αυτή η έπαρση κάποια στιγμή ξεσπάει με βία.

ΛΟΤΙ ΓΚΑΛΑΧΕΡ: Στο βίντεο πάντως υπάρχει κι ένα, πως να το πω, σκοτεινό σημείο.

ΛΕΞΙ *(Με μια δόση ειρωνείας.):* Ναι, το σημείο που κόβεται το ρεύμα. *(Η Νάταλι χαμογελάει.)*

ΛΟΤΙ ΓΚΑΛΑΧΕΡ *(Ελαφριά πειραγμένη. Προς τη Λέξι):* Καλά, οκ... Σ' αυτό το σημείο που λες, δε θα μάθουμε ποτέ τι πραγματικά έγινε, έτσι δεν είναι;

ΛΕΞΙ: Όχι, δεν είναι έτσι.

ΛΟΤΙ ΓΚΑΛΑΧΕΡ: Ε πως...

ΛΕΞΙ: Υπάρχει η μεγάλη εικόνα. Το πριν και το μετά εκείνης της στιγμής.

ΝΑΤΑΛΙ: Πάντως, Λότι, αυτό που λες δεν προκύπτει από τις 130.000 προβολές που έχει το βίντεο.

ΛΕΞΙ: Μόνο στο δικό μας κανάλι.

ΝΑΤΑΛΙ: Κι απ' τα σχόλια που γράφονται από κάτω.

ΛΟΤΙ ΓΚΑΛΑΧΕΡ: Δηλαδή, δεν υπάρχουν αντίθετες απόψεις;

ΛΕΞΙ: Ελάχιστες. Κι απ' τον τρόπο που επιχειρηματολογούν όσοι τις υποστηρίζουν, καταλαβαίνει κανείς την ποιότητα και την ηθική τους.

ΝΑΤΑΛΙ: Λότι, αν εγώ εμφανίσω ένα πιστόλι και σε πυροβολήσω αυτή τη στιγμή, μπορώ μετά να ισχυριστώ ότι στο όπλο είχα βάλει ψεύτικες σφαίρες για να σε φοβίσω και κάποιος τις αντικατέστησε με αληθινές. Αυτή την εκδοχή μπορεί κάποιος να τη χαρακτηρίσει ως σκοτεινό σημείο αν τον βολεύει. Ποιον ωφελούν όμως τέτοια μπερδέματα όταν είναι φως φανάρι τι έχει γίνει;

ΛΕΞΙ: Ανάμεσα σε μία έντονη λεκτική επίθεση πρόσωπο με πρόσωπο, μια διακοπή ρεύματος κι έναν άνθρωπο με σπασμένο κεφάλι στη μέση του δρόμου, δεν είναι δύσκολο να καταλάβει κανείς τι έχει μεσολαβήσει.

ΝΑΤΑΛΙ: Εξάλλου, εκτός από εμάς, υπήρχαν κι άλλοι μάρτυρες εκεί.

ΛΕΞΙ: Ο καντινιέρης υποστηρίζει τα ίδια μ' εμάς.

ΛΟΤΙ ΓΚΑΛΑΧΕΡ: Αυτό είναι αλήθεια. Όμως ο τέταρτος μάρτυρας του περιστατικού έχει εξαφανιστεί.

ΝΑΤΑΛΙ: Αυτό δε λέει κάτι.

ΛΕΞΙ: Ο καθένας κάνει τις επιλογές του.

ΛΟΤΙ ΓΚΑΛΑΧΕΡ: Φυσικά, δεν αντιλέγω. *(Η Λότι Γκάλαχερ ακουμπάει το ακουστικό στο αυτί της, σαν κάποιος να της μιλάει. Μικρή παύση.)* Υπάρχει ερώτηση από τον αρχισυντάκτη μου.

ΝΑΤΑΛΙ: Φυσικά.

ΛΟΤΙ ΓΚΑΛΑΧΕΡ: Ρωτάει αν το βίντεο που ανέβηκε στο κανάλι είναι ολόκληρο ή έχει μονταριστεί.

Η Νάταλι και η Λέξι, κοιτάζουν η μία την άλλη.

ΝΑΤΑΛΙ: Όχι, ολόκληρο είναι.

ΛΕΞΙ: Ό,τι τραβήξαμε το ανεβάσαμε.

ΛΟΤΙ ΓΚΑΛΑΧΕΡ: Υπήρξε κάποιο σχόλιο κάτω από το αναρτημένο βίντεο.

ΝΑΤΑΛΙ: Τι είδους σχόλιο;

ΛΟΤΙ ΓΚΑΛΑΧΕΡ: Ότι λείπει κομμάτι του βίντεο. Το σχόλιο σβήστηκε σχεδόν αμέσως.

ΛΕΞΙ *(Ειρωνικά):* Καλά εντάξει...

ΝΑΤΑΛΙ: Κάθε αυτόκλητος υπερασπιστής των ιδεολογικών αναζητήσεων του Μπόμπι Μόρτις, μπορεί να γράφει ό,τι θέλει.

ΛΕΞΙ: Και να τα σβήνει μετά. *(Γελάει. Την ακολουθεί η Νάταλι.)*

ΝΑΤΑΛΙ: Αλήθεια, αν θίγεται τόσο πολύ απ' αυτό το περιστατικό, γιατί δεν κινείται νομικά;

ΛΟΤΙ ΓΚΑΛΑΧΕΡ: Πάντως, έχει ακόμα αυτό το περιθώριο.

ΝΑΤΑΛΙ: Ας το κάνει λοιπόν. Για να δούμε ποιος είναι τελικά ο συκοφάντης.

ΛΟΤΙ ΓΚΑΛΑΧΕΡ: Συμφωνείτε με τις αναρτήσεις μίσους για τον Μπόμπι Μόρτις στα κοινωνικά δίκτυα; /

ΝΑΤΑΛΙ (*Δυναμικά*): /Υπάρχουν. Τι μ' αυτό; Και μια συνταγή μαγειρικής ν' ανεβάσεις, θα βρεθεί κάποιος που θα γράψει να πεθάνεις, επειδή μαγείρεφες κρέας την Παρασκευή ή κατά τη διάρκεια κάποιας νηστείας.

ΛΕΞΙ (*Με μια δόση επίκρισης*): Λότι, νομίζω πως οδηγείς τη συζήτηση σε άλλη κατεύθυνση.

ΛΟΤΙ ΓΚΑΛΑΧΕΡ: Λυπάμαι που το βλέπετε έτσι. Μ' ενδιαφέρει όμως κάθε εκδοχή του ζητήματος.

ΝΑΤΑΛΙ: Όπως πάμε ο Μπόμπι Μόρτις θα βγει λάδι.

ΛΟΤΙ ΓΚΑΛΑΧΕΡ: Δεν μπορώ να δεχτώ τίποτα χωρίς να το ψάξω.

ΝΑΤΑΛΙ: Δε ζητάμε κάτι τέτοιο. Όμως έχει μεγαλύτερη αξία να επικεντρωθούμε στο ανοιγμένο κεφάλι ενός περιθωριοποιημένου από την κοινωνία ανθρώπου, παρά στους haters ενός μεγαλοστελέχους που χάνει τη δουλειά του, επειδή ακριβώς έχει καταγραφεί να κάνει αυτή την αποτρόπαια πράξη.

ΛΕΞΙ: Λότι, συγγνώμη αλλά χέστηκα που ο Μόρτις αποκλείστηκε από τη θέση του CEO στην τράπεζα.

ΝΑΤΑΛΙ: Και τον εξαφάνισαν από προσώπου γης μέσα σε λίγες μέρες. Αυτό από μόνο του δε λέει κάτι;

ΛΕΞΙ: Δε θα πέσουμε στην παγίδα της αμφισβήτησης του περιστατικού.

ΝΑΤΑΛΙ: Άλλωστε μόλις συνέλθει ο Τζέφρι θα μιλήσει κι εκείνος για το συμβάν.

ΛΕΞΙ: Κι ας μην εκπλαγούμε εάν τότε αποδειχθεί ότι η οργή του Μπόμπι Μόρτις ήταν ακόμα μεγαλύτερη από αυτή που αντιληφθήκαμε εμείς.

ΛΟΤΙ ΓΚΑΛΑΧΕΡ: Δε σας αμφισβητώ. Ερωτήσεις κάνω. Δημοσιογράφος είμαι. Ίσως γίνομαι δυσάρεστη κάποιες φορές αλλά ό,τι ρωτάω είναι συνήθως κάτι που στην πορεία μένει αναπάντητο. Έχω να πω πάντως πως είστε αξιοθαύμαστες.

ΝΑΤΑΛΙ: Σ' ευχαριστούμε Λότι. Λυπούμαστε αν γίναμε λίγο πιο επιθετικές μαζί σου.

ΛΟΤΙ ΓΚΑΛΑΧΕΡ: Κανένα πρόβλημα.

Τα φώτα σβήνουν. Σκοτάδι.

ΛΕΞΙ: Λότι, πόσο καλά γνωρίζεις τον Μπόμπι Μόρτις;

ΛΟΤΙ ΓΚΑΛΑΧΕΡ: Μου έχει δώσει μερικές συνεντεύξεις. Αυτό. Η σχέση μας είναι αυστηρά επαγγελματική.

Ένας προβολές πέφτει πάνω στη Λότι Γκάλαχερ και αμέσως μετά εμφανίζεται στην οθόνη το πρόσωπο του Μπόμπι Μόρτις.

ΜΠΟΜΠΙ: Λότι στο ζητάω μόνο και μόνο επειδή εμείς είχαμε μια σχέση διαφορετική. Το μόνο που θέλω είναι να μου δώσεις μια ευκαιρία ν' ακουστώ.

ΛΟΤΙ ΓΚΑΛΑΧΕΡ: Είναι μεγάλο το ρίσκο για μένα Μπόμπι. Και για το κανάλι.

ΜΠΟΜΠΙ: Σε παρακαλώ, Λότι.

ΛΟΤΙ ΓΚΑΛΑΧΕΡ: Δε γίνεται. Λυπάμαι.

Η οθόνη κλείνει. Το φως του προβολέα σβήνει.

Σκοτάδι.

ΣΚΗΝΗ 6:

Παρουσίαση της νέας διαφημιστικής καμπάνιας της TERRA BANK, στην αίθουσα εκδηλώσεων του ομίλου. Στο κεντρικό τραπέζι της αίθουσας κάθονται οι ΛΕΞ-ο-ΝΑΤ-ΙΛ, ο Τζουντ Μακάλιστερ και ο Τζέφρι Ράιτ. Είναι όλοι τους γυρισμένοι προς την οθόνη. Εκεί φαίνεται ο Τζέφρι, σε κάποια από τα τελευταία πλάνα του διαφημιστικού σποτ. Είναι ξυρισμένος, περιποιημένος και καλοντυμένος. Το σποτ κλείνει με προβολή του λογοτύπου και του ονόματος της TERRA BANK, ενώ ως ηχητική επένδυση ακούγεται το διαφημιστικό σλόγκαν της καμπάνιας. Η οθόνη κλείνει και τα πρόσωπα του τραπέζιού γυρίζουν προς το κοινό.

ΝΑΤΑΛΙ: Εξαιρετικό!

ΛΕΞΙ: Υπέροχο, πραγματικά.

ΝΑΤΑΛΙ: Τζέφρι, τι να πω. Συγχαρητήρια.

ΤΖΕΦΡΙ (Συγκρατημένα.): Ευχαριστώ.

ΛΕΞΙ (Στρέφεται προς τον Τζουντ. Χαμογελώντας.): Ο νέος CEO της TERRA BANK, είχε λόγο στο σποτάκι που είδαμε;

ΤΖΟΥΝΤ: (Ξαφνιάζεται.) Στο τελικό αποτέλεσμα εννοείς; (Η Λέξι συγκατανεύει. Ο Τζουντ γελάει.) Όχι βέβαια! Είμαι άσχετος μ' αυτά. Όλα τα εύσημα πάνε στα παιδιά του δημιουργικού τμήματος.

ΝΑΤΑΛΙ: Εσύ πρότεινες όμως τον Τζέφρι για κεντρικό πρόσωπο της καμπάνιας.

ΤΖΟΥΝΤ: Ας πούμε ότι έριξα την ιδέα στο τραπέζι.

ΛΕΞΙ: Και η παρουσίαση της καμπάνιας από εμάς, πάλι δική σου ιδέα ήταν.

ΤΖΟΥΝΤ (Γελάει. Ανοίγει τα χέρια σε ένδειξη παραίτησης.): Διπλά ένοχος.

ΝΑΤΑΛΙ: Αντιλαμβάνεσαι τις προϋποθέσεις ανατροπής που δημιουργείς, έτσι;

ΤΖΟΥΝΤ: Βοήθα με λίγο...

ΝΑΤΑΛΙ (Προς τη Λέξι.): Διαβάσαμε κάπου για τρία από τα συντηρητικότερα συστήματα.

ΛΕΞΙ: Εκκλησία, στρατός, οικονομικοί όμιλοι. Βασικά, οι τράπεζες.

ΤΖΟΥΝΤ: Μπορώ να σας διαβεβαιώσω πάντως ότι η εκκλησία και ο στρατός κανένα φόβο ανατροπών δε διατρέχουν από τις προτάσεις μου. *(Γέλια. Ο Τζέφρι παρακολουθεί με κάποια συστολή.)*

ΛΕΞΙ: Πες μας δυο λόγια για την επιλογή των προσώπων.

ΝΑΤΑΛΙ: Οποιοσδήποτε ηθοποιός ή πρωτοκλασάτος δημοσιογράφος θα είχε δεχτεί να τα κάνει όλα αυτά μ' ένα απλό τηλεφώνημα. Τι σε ώθησε να προτείνεις έναν πρώην άστεγο και δύο ακτιβίστριες του διαδικτύου; Και μάλιστα, ανοιχτά λεσβίες;

ΛΕΞΙ *(Στρέφεται προς τον Τζούντ. Αστεειυόμενη):* Το ξέρεις πως είμαστε ζευγάρι, έτσι δεν είναι; *(Γέλια.)*

ΤΖΟΥΝΤ: Ωραία. *(Μικρή παύση.)* Γνωρίζετε πως παρακολουθώ το κανάλι σας, καιρό τώρα. Οι αποφάσεις που παίρνουμε ως τράπεζα, βασίζονται σε θεμελιακά ιδεώδη μας. Ο προσανατολισμός στον άνθρωπο και στις ανάγκες του αποτελεί πάγια αρχή της TERRA BANK. Είναι κάτι που το έχουμε δείξει στο παρελθόν με χρηματοδοτήσεις σε ανθρωπιστικές οργανώσεις, πρωτοβουλίες για τη ρύθμιση χρεών των οφειλετών μας, οικονομική συμβολή σε κοινωνικές πολιτικές και πολλά άλλα. Αισθανόμαστε πολύ κοντά όποιον έχει το ίδιο όραμα μ' εμάς, έστω κι αν ο τρόπος που ακολουθεί για να το πετύχει είναι διαφορετικός από τον δικό μας. Συμφωνούμε νομίζω πως είναι άδικο μία ατυχής συγκυρία να ακυρώνει όλη αυτή την προσπάθεια που καταβάλλουμε ως όμιλος. Ταυτόχρονα, επιθυμούμε να εκφράσουμε έμπρακτα τη συμπαράστασή μας στον άνθρωπο που υπέστη έναν βίαιο εξευτελισμό και την ευγνωμοσύνη μας σε όσους εκείνη την κρίσιμη στιγμή τον προστάτεψαν από τα χειρότερα. Τελικά, η απόφαση αυτή αντικατοπτρίζει το όραμα που έχουμε για τον κόσμο. *(Στρέφεται προς τον Τζέφρι.)* Ο Τζέφρι αποτελεί ένα αντιπροσωπευτικό παράδειγμα ανθρώπου που μάχεται σθεναρά για το σήμερα, ξεπερνάει τις δυσκολίες που του φέρνει η ζωή και χαρίζει στον εαυτό του αυτό που του αξίζει πραγματικά.

ΝΑΤΑΛΙ: Μάλιστα. *(Προς τον Τζέφρι.)* Τζέφρι, εσύ πως το εισέπραξες όλο αυτό; Η παρουσία σου πάντως στο σποτάκι είναι εντυπωσιακή.

ΛΕΞΙ: Και η ερμηνεία σου επίσης.

ΤΖΟΥΝΤ: Καταπληκτικός, πράγματι.

ΝΑΤΑΛΙ: Φαίνεται ότι η υποκριτική βγαίνει από μέσα σου. Είσαι φυσικό ταλέντο.

ΤΖΕΦΡΙ (*Αυθόρμητα*): Βοήθησε λίγο σ' αυτό και το πρόσφατο παρελθόν μου.

ΝΑΤΑΛΙ (*Με επιφύλαξη*): Με ποιον τρόπο;

ΤΖΕΦΡΙ: Ένας άστεγος για να επιβιώσει, χρειάζεται διαρκώς να υποκρίνεται.

ΝΑΤΑΛΙ (*Με επιφύλαξη*): Μπορείς να το ξεκαθαρίσεις λιγάκι αυτό;

ΤΖΕΦΡΙ: Πρέπει συνεχώς να πείθει τον εαυτό του για διάφορα πράγματα. Ότι είναι χορτάτος για παράδειγμα, ενώ έχει να φάει δύο και τρεις μέρες. Πως είναι στεγνός, όταν έχει γίνει μούσκεμα από τη βροχή. Ότι μόλις βγήκε από το μπάνιο και ξυρίστηκε, όταν βρομοκοπάει και κανείς δε μπορεί να σταθεί δίπλα του. Όταν βήχει ασταμάτητα και φτύνει αίμα, προσποιείται πως είναι υγιής και δε χρειάζεται γιατρό. Βλέπει τους άλλους να περπατούν χωμένοι στα παλτό και στα ζεστά σκουφιά τους κι αισθάνεται κι εκείνος ζεστά, αν κι έχει ξυλιάσει από το κρύο. Ακόμα και το κάτουρο που πίνει από το πλαστικό ποτήρι που βρήκε αφημένο σε κάποια στάση λεωφορείου, υποκρίνεται πως είναι κάποιο ακριβό κόκκινο κρασί, βαλμένο σε κολονάτο ποτήρι. Αυθυποβάλλεται ότι αυτό που όλοι ονομάζουν δρόμο, είναι το σπίτι του...

ΛΕΞΙ: Έχουν πολλή αλήθεια τα λόγια σου Τζέφρι.

ΤΖΕΦΡΙ: Θα σας πω όμως και τον λόγο που ένας άστεγος μπορεί να κοροϊδεύει τον εαυτό του με τόση ευκολία. (*Μικρή παύση*.) Επειδή περνάει απαρατήρητος. Απ' όλους. Δεν υπάρχει για κανέναν. Μοιάζει με αερικό που η μόνη απόδειξη της παρουσίας του είναι μια δυσάρεστη οσμή, ένας αδύναμος ήχος ικεσίας, μια ζοφερή εικόνα που όλοι θέλουν να ξεχάσουν στο επόμενο δευτερόλεπτο. Κι όπως ο ίδιος είναι αόρατος, έτσι αόρατος είναι κι ο κόσμος που χτίζει για να μαντρώσει την κατάντια του. Ακόμα κι όταν πεθάνει σε μια σιωπηλή γωνιά του δρόμου, κανείς δε θα τον προσέξει. Όπως ακριβώς συμβαίνει με κάποιον που πεθαίνει μόνος του στο σπίτι και τον ανακαλύπτουν όταν πια το πτώμα του αρχίζει να ζέχνει απ' τη σαπίλα.

Παύση. Σε μια ταυτόχρονη ένδειξη σεβασμού και ενοχής, όλοι οι υπόλοιποι χαμηλώνουν τα κεφάλια.

ΝΑΤΑΛΙ (*Αμήχανα.*): Σ' ευχαριστούμε Τζέφρι. (*Προς τη Λέξι.*) Όσες φορές και να τ' ακούσουμε, τα συναισθήματα είναι πάντα το ίδιο δυνατά.

ΛΕΞΙ (*Προς τη Νάταλι.*): Έτσι ακριβώς είναι.

ΤΖΕΦΡΙ: Αν μου επιτρέπεται, κάτι τελευταίο.

ΛΕΞΙ: Φυσικά Τζέφρι.

ΤΖΕΦΡΙ: Είμαι πραγματικά ευγνώμων σε όλους σας. (*Στρέφεται προς τη Νάταλι και τη Λέξι.*) Νάταλι, Λέξι, ξέρω ακριβώς που θα ήμουν τώρα αν δεν ήσασταν εκεί τότε. (*Στρέφεται προς τον Τζουντ.*) Τζουντ, πραγματικά σ' ευχαριστώ για την ευκαιρία. (*Οι ΛΕΞ-ο-NAT-ιλ κι ο Τζουντ αντιδρούν προς τον Τζέφρι με νεύματα τρυφερότητας κι ενθάρρυνσης.*) Ευχαριστώ επίσης την TERRA BANK και τα στελέχη της που είναι εδώ σήμερα.

ΝΑΤΑΛΙ: Σ' ευχαριστούμε Τζέφρι.

ΛΕΞΙ: Έχουμε κάτι άλλο;

ΝΑΤΑΛΙ (*Κοιτάζει τον Τζουντ. Ο Τζουντ κάνει νόημα πως όχι.*): Νομίζω πως όχι.

Ένα χέρι σηκώνεται από κάποιον στο κοινό.

ΛΕΞΙ (*Τον βλέπει και του απευθύνει τον λόγο.*): Παρακαλώ, πείτε μας...

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ "ECORAPER": Συγγνώμη... Συνηθίζεται σε τέτοιου είδους παρουσιάσεις να γίνονται και κάποιες ερωτήσεις από εκπροσώπους των ΜΜΕ.

ΝΑΤΑΛΙ: Ναι φυσικά. Μας συγχωρείτε.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ "ECORAPER": Δεν πειράζει, εξάλλου δεν είστε δημοσιογράφοι για να το γνωρίζετε.

ΝΑΤΑΛΙ (*Ενοχλημένη.*): Σας ακούμε.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ "ECORAPER": Ρέιμοντ Πάτερσον, από την Ecoraper. (*Μικρή παύση.*) Κύριε Ράιτ, αληθεύει η πληροφορία ότι προτίθεστε να συστήσετε ΜΚΟ, με σκοπό την πρόνοια για άστεγους και άπορους;

Μικρή παύση.

ΤΖΕΦΡΙ: Δε μπορώ να σας πω κάτι αυτή τη στιγμή.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ "ECORAPER": Ούτε την πρόθεσή σας δε μπορούμε να μάθουμε;

ΤΖΕΦΡΙ: Όχι.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ "ECORAPER": Που θα βρείτε τα κεφάλαια που απαιτούνται για κάτι τέτοιο;

ΛΕΞΙ: Νομίζω πως σας απάντησε.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ "ECORAPER": Οι ΛΕΞ-ο-NAT-ιλ προτίθενται να στηρίζουν μια τέτοια πρωτοβουλία; Είναι κάτι που σκέφτεστε να κάνετε από κοινού με τον κύριο Ράιτ;

ΝΑΤΑΛΙ: Η απάντηση που πήρατε από τον Τζέφρι, αποκλείει κάθε σχετικό ερώτημα.

ΛΕΞΙ: Κάνετε υποθετικές ερωτήσεις. Δε μπορεί να περιμένετε απάντηση.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ "ECORAPER": Θα ζητήσετε από τους ακολούθους σας στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης να συνδράμουν κύριε Ράιτ; Εσείς κυρία Μάρσαλ; Κυρία Πηρς;

ΝΑΤΑΛΙ: Κύριε Πάτερσον, έλεος!

Ο Ρέιμοντ Πάτερσον ανοίγει απορημένος τα χέρια και υποχωρεί. Δεύτερο χέρι σηκώνεται από κάποιον στο κοινό.

ΛΕΞΙ (*Απευθυνόμενη στο πρόσωπο που σήκωσε το χέρι.*): Ορίστε.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ "CHANNEL-F": Λόρα Πράτι από το Channel-F και την εκπομπή της Λότι Γκάλαχερ. (*Μικρή παύση.*) Κύριε Ράιτ, ποια τα συναισθήματά σας για τον Μπόμπι Μόρτις; Έχασε τη δουλειά του, τον εγκατέλειψε η γυναίκα του, οι πληροφορίες λένε πως ούτε η κόρη του θέλει να του μιλήσει, ακούγονται πολλά από πρώην ερωμένες του ότι είχε μια συμπεριφορά χειριστική, πολλές φορές οριακά έκρυθμη, αν όχι βίαιη. Πήρε τελικά αυτό που του άξιζε;

ΤΖΕΦΡΙ: Δεν έχω κάτι να πω. Έγινε ό,τι έγινε. Η προσωπική του ζωή δε με αφορά.

ΝΑΤΑΛΙ: Όπως στρώνει κανείς κοιμάται, θα έλεγα εγώ. (*Ένα χέρι υψώνεται στο κοινό. Δείχνει προς τα εκεί.*) Τελευταία ερώτηση. Σας ακούμε.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ "STONE": Μάργκαρετ Λάρσεν, απ' τον ιστότοπο Stone. Κύριε Ράιτ... Τι έγινε τελικά εκείνο το βράδι; Δε νομίζω πως έχετε ξεκαθαρίσει απολύτως τι ακριβώς συνέβη.

ΤΖΕΦΡΙ: Έχετε ακούσει πολλές φορές από τη Λέξι και τη Νάταλι τι έχει γίνει. Δε χρειάζεται να πω κάτι παραπάνω.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ "STONE": Πάντως, η αναφορά σας για την ανάγκη ενός άστεγου να υποκρίνεται, δημιουργεί κάποιες αμφίσημες ερμηνείες, δε συμφωνείτε;

ΤΖΕΦΡΙ: Εξαρτάται τι έχει στο μυαλό του ο καθένας/

ΝΑΤΑΛΙ: /Ο Τζέφρι ξεκαθάρισε πλήρως το πλαίσιο στο οποίο αναφέρθηκε.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ "STONE": Οκ... Κύριε Ράιτ, θα κινηθείτε νομικά; Έχει περάσει τόσος καιρός και δεν έχουμε δει κάποια ενέργεια από καμία πλευρά. Τι ακριβώς συμβαίνει;

ΤΖΕΦΡΙ: Ακούστε/

ΝΑΤΑΛΙ: /Φυσικά θα κινηθούμε νομικά. Και εμείς που απειληθήκαμε και ο Τζέφρι που ξυλοκοπήθηκε. *(Κοιτάζει τον Τζέφρι. Ο Τζέφρι συγκατανεύει.)* Λυπάμαι αλλά κάπου εδώ πρέπει να ολοκληρώσουμε. Ευχαριστούμε για την παρουσία και τη συμμετοχή σας στην εκδήλωση. Να έχετε ένα όμορφο βράδι.

Τα φώτα σβήνουν.

Ένας προβολέας φωτίζει το πρόσωπο του Τζουντ. Η οθόνη ανοίγει. Εμφανίζεται το πρόσωπο της Χάνα Φινκελστάιν.

ΧΑΝΑ ΦΙΝΚΕΛΣΤΑΙΝ: Καλά πήγε Τζουντ.

ΤΖΟΥΝΤ: Θα μπορούσε και καλύτερα.

ΧΑΝΑ ΦΙΝΚΕΛΣΤΑΙΝ: Σημασία έχει ότι η τράπεζα σταδιακά απεμπλέκεται.

ΤΖΟΥΝΤ: Πράγματι.

ΧΑΝΑ ΦΙΝΚΕΛΣΤΑΙΝ: Κανόνισε τη σύσταση και τη χρηματοδότηση της ΜΚΟ.

ΤΖΟΥΝΤ: Τρέχει ήδη αυτό.

ΧΑΝΑ ΦΙΝΚΕΛΣΤΑΙΝ: Κάτι άλλο...

ΤΖΟΥΝΤ: Πες μου.

ΧΑΝΑ ΦΙΝΚΕΛΣΤΑΙΝ: Στείλε μου αύριο τις ΛΕΞ-ο-NAT-ιλ στο γραφείο.

ΤΖΟΥΝΤ: Είναι αδιάλλακτες. Με το ζόρι τις κρατάω...

ΧΑΝΑ ΦΙΝΚΕΛΣΤΑΙΝ: Άστο σε μένα. Θα τους κοπεί η όρεξη για μηνύσεις.

ΤΖΟΥΝΤ: Εντάξει. Θα τους πω να περάσουν.

Μικρή παύση.

ΧΑΝΑ ΦΙΝΚΕΛΣΤΑΙΝ: Ο Μπόμπι είναι τελειωμένος Τζουντ. *(Μικρή παύση.)* Κι όχι μόνο από τον δικό μας όμιλο.

ΤΖΟΥΝΤ *(Χαμηλώνει το κεφάλι.):* Το ξέρω Χάνα.

ΧΑΝΑ ΦΙΝΚΕΛΣΤΑΙΝ: Ας μη μάθει ακόμα ότι δεν πρόκειται να επιστρέψει.

ΤΖΟΥΝΤ: Όπως θες.

ΧΑΝΑ ΦΙΝΚΕΛΣΤΑΙΝ: Τα λέμε αύριο Τζουντ.

ΤΖΟΥΝΤ: Καλό βράδι Χάνα.

Η οθόνη κλείνει. Ο Τζουντ, σχεδόν αποκαμωμένος, πλέκει τα χέρια του πάνω στο τραπέζι κι ακουμπάει πάνω τους το κεφάλι του.

Σκοτάδι.

ΣΚΗΝΗ 7:

Στον χώρο μπροστά από το τραπέζι συσκέψεων έχουν τοποθετηθεί σε τοξοειδή διάταξη πέντε καρέκλες. Τέσσερις κατειλημμένες και μία άδεια. Η ατμόσφαιρα μοιάζει ηλεκτρισμένη. Λοξές ματιές ξεγλιστρούν προς την άδεια καρέκλα και την πόρτα της εισόδου. Κάποιοι κοιτούν τα ρολόγια τους και άλλοι εξωτερικεύουν μια ενόχληση μέσα από επαναλαμβανόμενες νευρικές κινήσεις, κυρίως των άκρων τους.

ΤΡΙΝΙΤΙ (Οργανώνοντας τις σημειώσεις της.): Ας του δώσουμε μερικά λεπτά ακόμα. Μπορεί κάτι να του έτυχε.

ΝΤΕΞΤΕΡ (Δηκτικά.): Τι περίεργο...

ΑΜΑΝΤΑ (Ενοχλημένη.): Έλεος πια...

ΣΤΕΦΑΝΙ: Μήπως είναι σε συνάντηση των ΑΑ;

ΑΜΑΝΤΑ: Έχει σταματήσει να πηγαίνει.

ΝΤΕΞΤΕΡ: Πολύ καιρό τώρα. Έτσι έχει πει βασικά.

Ο Ντέξτερ ξεφυσάει, η Αμάντα μουρμουρίζει. Αμήχανα βλέμματα σκορπούν προς διάφορες κατευθύνσεις στον χώρο.

ΣΤΕΦΑΝΙ: Λοιπόν, οκ. Κι εγώ νιώθω άβολα. Δεν ωφελεί όμως αυτό. Ούτε εμάς ούτε εκείνον.

Η Τρίνιτι συγκατανεύει με μία ήπια κλίση του κεφαλιού της και κοιτάζει με νόημα την Αμάντα και τον Ντέξτερ.

ΑΜΑΝΤΑ (Προς τη Στέφανι.): Έχεις δίκιο. Ας δείξουμε λίγο υπομονή.

ΝΤΕΞΤΕΡ: Συμφωνώ κι εγώ. Παρασύρθηκα.

Η Τρίνιτι επιστρέφει ένα χαμόγελο ικανοποίησης. Παύση. Η πόρτα της εισόδου ανοίγει και μπαίνει ο Μπόμπι. Έπειτα από ένα στιγμιαίο σάστισμα κατά το οποίο σαρώνει τα πρόσωπα όσων βρίσκονται στον χώρο, κατευθύνεται μηχανικά προς την άδεια καρέκλα. Κάθεται.

ΜΠΟΜΠΙ: Συγγνώμη.

ΤΡΙΝΙΤΙ: Καλησπέρα Μπόμπι.

ΜΠΟΜΠΙ: *(Σηκώνει διστακτικά το βλέμμα. Με συστολή.)* Γεια. *(Οι υπόλοιποι ανταποκρίνονται στον χαιρετισμό με κάποια νωθρότητα. Μικρή παύση.)*

ΤΡΙΝΙΤΙ: Μπόμπι, είχαμε συμφωνήσει να ξεινήσεις εσύ σήμερα.

ΜΠΟΜΠΙ: Εντάξει.

Μικρή παύση.

ΤΡΙΝΙΤΙ: Θες να πεις κάτι πριν αρχίσουμε;

ΜΠΟΜΠΙ: *(Χαμηλώνει το κεφάλι. Μικρή παύση.)* Απλά δε μπορούσα να σηκωθώ απ' το κρεβάτι.

ΤΡΙΝΙΤΙ: Σηκώθηκες όμως. Αυτό είναι που μετράει, σωστά; *(Ο Μπόμπι επιβεβαιώνει γνέφοντας.)*

ΣΤΕΦΑΝΙ: Κι είσαι εδώ, επίσης.

ΑΜΑΝΤΑ: Ακριβώς.

ΤΡΙΝΙΤΙ: Αν χρειάζεσαι λίγο χρόνο, μπορεί να μιλήσει κάποιος άλλος πρώτα.

ΜΠΟΜΠΙ: Όχι, εντάξει. *(Μικρή παύση.)* Η χθεσινή μέρα ήταν δύσκολη.

ΤΡΙΝΙΤΙ: Τι την έκανε χειρότερη από άλλες παρόμοιες μέρες;

ΝΤΕΞΤΕΡ: Ίσως τα βιντεάκια που ανέβηκαν.

ΑΜΑΝΤΑ: Αχ ναι, τα είδα.

ΣΤΕΦΑΝΙ: Πότε έγινε αυτό; Δε μου ήρθε ειδοποίηση.

ΝΤΕΞΤΕΡ: Κάποια Babe... Φίλε αυτά που είπε ήταν χοντρά.

ΜΠΟΜΠΙ: Τα βιντεάκια ήταν το κερασάκι στην τούρτα.

ΤΡΙΝΙΤΙ: Ξεκίνα απ' όπου θες Μπόμπι.

ΜΠΟΜΠΙ: Οκ. *(Μικρή παύση.)* Χθες το πρωί ξύπνησα με τη διάθεση να πιω μέχρι να λιποθυμήσω.

ΤΡΙΝΙΤΙ: Συμβαίνει... Ακόμα και χρόνια μετά την απεξάρτηση.

ΜΠΟΜΠΙ *(Κάπως παθητικά.):* Ναι, φυσικά.

ΤΡΙΝΙΤΙ: Είσαι όμως σε θέση να το ελέγχεις αυτό. *(Τον κοιτάζει διερευνητικά.)* Σωστά; *(Ο Μπόμπι τείνει να συγκατανεύσει, τελικά όμως δεν το κάνει.)*

ΜΠΟΜΠΙ: Ήμουν. Μέχρι το απόγευμα. *(Γα μέλη της ομάδας ξαφνιάζονται. Αντιδρούν με διάφορα επιφωνήματα που δημιουργούν ένα ανάμεικτο κλίμα απογοήτευσης και συμπαράστασης.)*

ΤΡΙΝΙΤΙ *(Ψύχραιμα, ενθαρρυντικά.):* Μάλλον μαζεύτηκαν πολλά μέσα στη μέρα, έτσι;

ΜΠΟΜΠΙ *(Επιβεβαιώνει γνέφοντας.):* Νωρίς το πρωί με πήρε τηλέφωνο ο δικηγόρος μου. *(Μικρή παύση.)* Βγήκε το διαζύγιο. *(Χαμηλώνει το κεφάλι. Με φωνή που σβήνει.)* Τελείωσε.

ΣΤΕΦΑΝΙ: Ωωωω... Λυπάμαι Μπόμπι.

ΜΠΟΜΠΙ *(Προσπαθεί να ξαναβρεί τη φωνή του.):* Δε θέλει καμία επικοινωνία μαζί μου.

ΝΤΕΞΤΕΡ: Κουράγιο φίλε.

ΑΜΑΝΤΑ: Όσο κι αν πρέπει να σε στηρίζω, δεν την αδικώ. *(Ο Μπόμπι κατεβάζει το κεφάλι, κατανοώντας την αντίδρασή της.)*

ΜΠΟΜΠΙ: Ούτε η κόρη μου βγαίνει πια στο τηλέφωνο. Έστειλε μήνυμα. Ηχητικό. Λέει πως δεν έχει πια πατέρα, την πρόδωσα κι άλλα τέτοια. *(Μικρή παύση.)* Στο καπάκι είδα τα βιντεάκια της Babe κι εκεί έδωσε το γλυκό. *(Μικρή παύση.)* Στις έξι και τρία πρώτα λεπτά χτύπησε το κουδούνι της εισόδου. Ήταν το delivery από το σούπερ μάρκετ. Έξι και πέντε πρώτα λεπτά έβαζα στο στόμα μου την πρώτη γουλιά. Δε θυμάμαι πότε σταμάτησα. Ξύπνησα μέσα στα ξερατά πριν από κανένα τρίωρο και στομάχι σαν σόλα. Πνιγόμεν. Βγήκα για αέρα. Πήρα τους δρόμους χωρίς συγκεκριμένο προορισμό. Βρέθηκα απ' έξω. Τότε θυμήθηκα πως έχουμε συνάντηση σήμερα. Έτσι μπήκα.

ΤΡΙΝΙΤΙ: Δεν έχει σημασία αυτό τώρα.

ΜΠΟΜΠΙ: Έμαθα πριν λίγες μέρες πως οι υποσχέσεις για την επιστροφή μου στην τράπεζα ήταν ένα μάτσο μπουρδες. Χρόνο ήθελαν να κερδίσουν για να καλύψουν τον κώλο τους.

ΑΜΑΝΤΑ: Αυτή η Babe... Ήταν όντως ερωμένη σου;

ΜΠΟΜΠΙ *(Χαμηλώνει το κεφάλι, σαν να ντρέπεται.):* Ναι.

ΑΜΑΝΤΑ *(Το πρόσωπο και η φωνή της σκληραίνουν.)*: Και τα άλλα που είπε; Ήταν αλήθεια; Ψυχολογική κακοποίηση, προσβολή της προσωπικότητας, παιχνίδια εξουσίας, υπονόμηση της αυτοπεποίθησης...

ΣΤΕΦΑΝΙ: Σεξιστική συμπεριφορά.

ΜΠΟΜΠΙ *(Κουνάει το κεφάλι δεξιά-αριστερά.)*: Δεν ισχύουν αυτά. Δεν το καταλαβαίνετε; Πρέπει να κερδίσει κι αυτή κάτι απ' όλο αυτό. Μερικά likes, κάποιες εγγραφές στο κανάλι της... Δηλώνει life coach τώρα. Χρειάζεται ακολούθους.

ΝΤΕΞΤΕΡ: Ακόμα και τα γεγονότα που αναφέρει για να υποστηρίξει όσα λέει είναι γελοία. Της φώναζε λέει παραπάνω όταν μάλωναν για να καλύπτει τη φωνή της.

ΣΤΕΦΑΝΙ: Γελοίο είναι αυτό;

ΝΤΕΞΤΕΡ: Ε άντρας είναι. Φυσιολογικό είναι να έχει πιο βαριά φωνή.

ΣΤΕΦΑΝΙ: Ντέξ, είσαι μεγάλος μαλάκας. Τ' ότι έβγαζε στη ζούλα την καπότα την ώρα που έχυνε, το βρίσκεις κι αυτό φυσιολογικό;

ΜΠΟΜΠΙ: Στέφανι, αυτά είναι μπούρδες. Δεν έκανα κάτι πίσω από την πλάτη της. *(Η Στέφανι τον αγνοεί.)*

Μικρή παύση.

ΑΜΑΝΤΑ: Η γυναίκα σου, το ήξερες; *(Ο Μπόμπι γνέφει θετικά.)*

ΣΤΕΦΑΝΙ: Πως το ανέχονταν;

ΑΜΑΝΤΑ: Οικονομική εξάρτηση, σίγουρα. Ή φόβος. Ποιος ξέρει τι της έλεγε ότι θα της κάνει εάν τον χώριζε.

ΝΤΕΞΤΕΡ: Μπορεί απλά να μην ήταν διατεθειμένη να κρατήσει την αξιοπρέπεια της ρίχνοντας το επίπεδο ζωής της. Κοινώς, προέχει η καλοπέρασή μας.

ΑΜΑΝΤΑ: Τα καφριλίκια εκεί που σε παίρνει, οκ; Όχι εδώ.

ΝΤΕΞΤΕΡ: Γιατί, άδικο έχω;

ΣΤΕΦΑΝΙ *(Προς τον Μπόμπι.)*: Είχες παιδί γαμώτο... Πόσο καιρό γινότανε αυτό;

ΝΤΕΞΤΕΡ: Κορίτσια ας μην κρίνουμε χωρίς να/

ΑΜΑΝΤΑ (Υψώνει τον δείκτη της μπροστά του. Έντονα και αυστηρά): /Μη μιλάς! (Ο Ντέξτερ επιχειρεί πάλι να πει κάτι. Ο δείκτης, τη στιγμή που πάει να κατέβει, ορθώνεται και πάλι μπροστά του. Εξίσου αυστηρά με πριν.) Μη, μιλάς! (Το βλέμμα του Ντέξτερ στρέφεται στη Στέφανι η οποία του κάνει νόημα να μη συνεχίσει. Ο Ντέξτερ υποχωρεί. Παύση.)

ΤΡΙΝΙΤΙ: Μπόμπι/

ΑΜΑΝΤΑ: /Τρίνιτι, συγγνώμη. Δε μπορώ να μείνω άλλο εδώ μέσα. Συγγνώμη. (Μαζεύει τα πράγματά της και πάει προς την έξοδο. Η Τρίνιτι την παρακολουθεί ανέκφραστη.)

ΣΤΕΦΑΝΙ (Παρακολουθεί την πορεία της Αμάντα.): Ούτε εγώ μπορώ. Λυπάμαι. (Σηκώνεται. Πηγαίνει κι εκείνη προς την έξοδο χωρίς να κοιτάξει κανέναν. Η Τρίνιτι συγκατανεύει στωικά.)

Η Αμάντα και η Στέφανι αποχωρούν.

ΝΤΕΞΤΕΡ (Καλύπτει με τις παλάμες το πρόσωπό του): Ω ρε γαμώτο... (Η Τρίνιτι τον παρακολουθεί.) Τουλάχιστον τώρα μπορούμε να μιλήσουμε χωρίς εντάσεις. (Παύση. Αντιλαμβάνεται το καρφωμένο πάνω του βλέμμα της Τρίνιτι.) Τι; Α... Καλύτερα... (Με τον αντίχειρά του -σαν να χρειάζεται επιβεβαίωση- δείχνει προς την πόρτα, πίσω. Η Τρίνιτι επιβεβαιώνει με μία εμφαντική κίνηση του κεφαλιού της.) Σωστά... Ναι... Δεν έχει νόημα τώρα... (Σηκώνεται. Παίρνει το σακάκι του από την πλάτη της καρέκλας. Κάπως αμήχανα.) Υποθέτω πως αυτή η ομάδα έκλεισε τον κύκλο της. Τρίνιτι, θα μιλήσουμε (Η Τρίνιτι γνέφει θετικά.) Μπόμπι, τι να πω. Εύχομαι να πάνε όλα καλά. Βασικά, καλά ξεμπερδέματα· είναι η καλύτερη ευχή νομίζω που μπορώ να δώσω. (Ο Μπόμπι με χαμηλωμένο το κεφάλι, δεν αντιδρά. Ο Ντέξτερ στέκει λίγο μετέωρος πριν αποφασίσει να κατευθυνθεί προς την έξοδο και να αποχωρήσει.)

Παύση.

ΜΠΟΜΠΙ (Μ' ένα αμυδρό, πικρό χαμόγελο.): Καλά πήγε αυτό.

ΤΡΙΝΙΤΙ (Απόλυτα ψύχραιμη.): Δεν ήταν έκπληξη Μπόμπι.

ΜΠΟΜΠΙ: Τι εννοείς;

ΤΡΙΝΙΤΙ: Θα συνέβαινε αργά ή γρήγορα.

ΜΠΟΜΠΙ: Δηλαδή, το περίμενες;

ΤΡΙΝΙΤΙ: Ήταν η πιθανότερη κατάληξη.

ΜΠΟΜΠΙ (*Αιφνιδιασμένος*): Μα τότε... τότε, γιατί;

ΤΡΙΝΙΤΙ: Επέμενες, για την ομάδα. (*Μικρή παύση*.) Δεν ήσουν έτοιμος Μπόμπι.

ΜΠΟΜΠΙ: Κι έπρεπε να γίνει έτσι; Μπορούσες να με προστατέψεις.

ΤΡΙΝΙΤΙ: Αυτό έκανα.

Ο Μπόμπι δείχνει φορτισμένος. Μικρή παύση.

ΜΠΟΜΠΙ: Γι' αυτό σε διέγραψαν;

ΤΡΙΝΙΤΙ: Ορίστε;

ΜΠΟΜΠΙ: Τότε... Από τον σύλλογο ψυχοθεραπευτών. Για τις πρακτικές σου;

ΤΡΙΝΙΤΙ: Όταν ήρθες, ήξερες ότι λειτουργώ αντισυμβατικά.

ΜΠΟΜΠΙ: Και τους άλλους; Απλά τους χρησιμοποίησες;

ΤΡΙΝΙΤΙ: Τα θέματα των υπολοίπων θα τα συζητήσω με τους ίδιους.

Παύση.

ΜΠΟΜΠΙ (*Ηρεμος*): Σωστά. (*Μικρή παύση*.) Έχεις δίκιο. (*Μικρή παύση*.) Δεν ήμουν ειλικρινής μαζί σου.

ΤΡΙΝΙΤΙ: Δε χρειάζεται να είσαι με μένα ειλικρινής.

Ο Μπόμπι την κοιτάζει αμήχανα. Η Τρίνιτι σηκώνεται, παίρνει μια καρέκλα και την τοποθετεί αντικριστά από εκείνον, σε μικρή απόσταση. Στη συνέχεια μεταφέρει τη δική της καρέκλα ελαφρώς πίσω του, ώστε να μπορεί να τον παρατηρεί χωρίς εκείνος να έχει βλεμματική επαφή μαζί της.

ΤΡΙΝΙΤΙ: Αν ήθελες να μιλήσεις σε κάποιον για πράγματα που ποτέ δε μπόρεσες να του πεις είτε από φόβο είτε από τύψεις είτε απλά γιατί δεν τόλμησες, ποιον θα διάλεγες;

ΜΠΟΜΠΙ: Ελεύθερη επιλογή;

ΤΡΙΝΙΤΙ: Εντελώς. Ζωντανός ή νεκρός. Πρόσωπο υπαρκτό ή ον της φαντασίας σου. Βαμπίρ ή λυκάνθρωπος. Μεταλλαγμένος ή όχι.

Παύση.

ΜΠΟΜΠΙ (*Με βεβαιότητα*): Ξέρω... Σίγουρα ξέρω.

ΤΡΙΝΙΤΙ: Συγχαρητήρια. Η άδεια καρτέλα μόλις απέκτησε πρόσωπο.

ΜΠΟΜΠΙ: Δεν είμαι σίγουρος ότι μπορώ να το κάνω.

ΤΡΙΝΙΤΙ: Το έχεις δοκιμάσει;

ΜΠΟΜΠΙ: Όχι, ποτέ.

ΤΡΙΝΙΤΙ: Για ποιο λόγο;

ΜΠΟΜΠΙ: Φοβάμαι την κατάληξη που μπορεί να έχει.

ΤΡΙΝΙΤΙ: Άκου Μπόμπι... Καταλαβαίνω τη ματαίωση του αλκοολικού που βουλιάζει ξανά στο οινόπνευμα. Όταν όμως ο κόσμος καταρρέει γύρω μας, η μόνη επαφή που μπορούμε να προσδοκάμε είναι είτε με τον εαυτό μας είτε με κάποιον εθισμό. Κι εδώ, έχεις αδικήσει πολύ τον εαυτό σου. Οφείλεις ένα οριστικό ξεκαθάρισμα μαζί του και μια αναμέτρηση με τις εκκρεμότητες που τον στοιχειώνουν. Μη με ρωτάς τι θα βγει. Δεν ξέρω. Άλλωστε ποιος μπορεί να πει τι είναι λύτρωση για τον καθένα ξεχωριστά;

Παύση. Ο Μπόμπι σηκώνεται, φτιάχνεται, ισιώνει τα ρούχα του. Η ματιά του διασταυρώνεται για αρκετή ώρα μ' εκείνη της Τρίνιτι. Βαδίζει προς την έξοδο. Το βλέμμα της Τρίνιτι ακολουθεί την πορεία του μέχρι την πόρτα.

ΜΠΟΜΠΙ (*Στρέφεται προς το μέρος της*): Σ' ευχαριστώ Τρίνιτι. Για όλα.

Ο Μπόμπι βγαίνει από τη σκηνή. Το βλέμμα της Τρίνιτι παραμένει ασάλευτο στην πόρτα της εισόδου.

Σκοτάδι.

ΣΚΗΝΗ 8:

Φωτίζεται ο χώρος μπροστά από το τραπέζι συσκέψεων. Διακρίνονται δύο καρέκλες τοποθετημένες αντικριστά. Στη μία κάθεται ο Μπόμπι. Η άλλη είναι άδεια. Καθ' όλη τη διάρκεια της σκηνής, ο Μπόμπι πίνει, καπνίζει, κινείται έντονα, κάθεται και σηκώνεται διαρκώς από την καρέκλα του ενώ μιλάει.

ΜΠΟΜΠΙ: Ξέρω πως δε σ' αρέσει που είσαι εδώ. (Μικρή παύση. Έντονα.) Είπα, το ξέρω. Δε γουστάρεις τις πολλές κουβέντες, οκ. (Πιο ήπια.) Δε θ' αργήσουμε, μην ανησυχείς. Κάνα τσιγάρο... Να μην κάνουμε ένα τσιγάρο; Τόσος καιρός πέρασε από την τελευταία φορά. (Βάζει το χέρι στην τσέπη του κουμπωμένου του τζάκετ και βγάζει ένα πακέτο. Το προτείνει στην άδεια καρέκλα.) Έλα, πάρε ένα. (Μικρή παύση.) Εντάξει, δε λέει κάτι αυτό. Τόσοι το κόβουν και το ξαναρχίζουν. Ένα δεν πειράζει. Σκοτώνει τα μικρόβια, έτσι δεν έλεγες; (Μικρή παύση.) Όχι; Σίγουρα; Καλά, όπως θες. (Παίρνει τσιγάρο. Τ' ανάβει.) Ποτέ δε φανταζόμουν πως θα έκοβες το τσιγάρο. Όχι γιατί δε σε είχα για δυνατό χαρακτήρα. Κάθε άλλο. Η μυρωδιά σου όμως κάθε φορά που ερχόσουν σπίτι, είχε πάντα κάτι από τούτο το ρημάδι. Ήσασταν κατά κάποιο τρόπο, αδιαχώριστοι. Μπορείς για παράδειγμα να φανταστείς τη Marlboro χωρίς τον καουμπού της; Κάτι τέτοιο λέω. (Δείχνει την άδεια καρέκλα.) Θυμάσαι τότε που έψαχνες εκείνο το χοντρό, κόκκινο πουκάμισο; (Κοιτάζει την καρέκλα έντονα, σαν να περιμένει επιβεβαίωση.) Ναι- ναι, το καρό, με τον μεγάλο γιακά. Το είχα κρατήσει φυλαγμένο στο μικρό σπιτάκι του κήπου, για να μπορώ να το μυρίζω τις φορές που έλειπες. Έτσι ήθελα να σε θυμάμαι. Κάπου διάβασα πως η μυρωδιά έχει μνήμη. (Σκέφτεται.) Ίσως και να το άκουσα, δεν ξέρω. Λένε πως ανακαλεί τη μνήμη περισσότερο από οποιαδήποτε άλλη αίσθηση. Μαλακίες... Αυτό που σου ανακαλεί περισσότερο απ' όλες τις αισθήσεις τη μνήμη, είναι η αφή. (Κοιτάζει έντονα την άδεια καρέκλα.) Συμφωνείς φαντάζομαι. Δεν εννοώ βέβαια τ' αγγίγματα και τα χάρδια από τις πόρνες που σε περίμεναν στα λιμάνια. Μιλάω για τις στάμπες από τις παλάμες σου στα πρόσωπά μας και για τους μώλωπες στο σώμα μας από τις σόλες της μπότας σου. Για τα τσακισμένα πλευρά και δάχτυλα... Εκείνη πίστευε πως ήταν η πίεση από τη δουλειά, η ρουτίνα του πλοίου, η θάλασσα... Η θάλασσα μπορεί να σε τρελάνει έλεγε, όταν για μήνες δε μπορείς να δεις τίποτα άλλο πέρα από δαύτη. (Μικρή παύση. Γυρίζει την πλάτη του στην καρέκλα. Κάπως αδιάφορα.) Ίσως να μη σε νοιάζει αλλά να ξέρεις πως σε συγχώρεσε. Ναι, κάποια στιγμή το έκανε.

Ποτέ δεν ξέχασε βέβαια ότι μπάριχαρες κι εξαφανίστηκες. Χρόνια αφότου μας παράτησες πέτυχα εκείνον τον τύπο που σε σκάντζαρε στο γκαζάδικο, τον Τζαμπάζη *(Κοιτάζει την καρτέκλα.)* τον Αλέιο, ναι. Ήταν λιώμα έξω από ένα κωλόμπαρο. Ξαπλωμένος φαρδύς- πλατύς, δε μπορούσε ούτε να κουνηθεί. Τον κουβάλησα στους ώμους μέχρι το υπόγειο που έμενε, δυο στενά παραπέρα. Κάθισα μαζί του το βράδι. Το πρωί νόμιζα πως με κοροΐδευε όταν μου είπε για τη νέα σου οικογένεια, στην άλλη άκρη του κόσμου. Άρχισα να του ρίχνω χαστούκια πιστεύοντας πως είναι ακόμα μεθυσμένος. *(Με ένταση.)* "Μπέσα", μου λέει. "Μπέσα, αλήθεια λέω. Καλά είμαι, έχω ξενερώσει". Τον άφησα να κλαίει... από τύψεις, ενοχές, παράπονο... μπορεί και τον πόνο απ' τα χαστούκια. *(Μικρή παύση.)* Σ' εκείνη δεν είπα ποτέ τίποτα. Άλλωστε αυτό ήταν δική σου δουλειά. Σε θεωρούσε πάντοτε ως αγνοούμενο. Είμαι σίγουρος πως είχε ευχηθεί να είσαι νεκρός. Της ήταν προτιμότερο να πιστεύει ότι εξαφανίστηκες χωρίς τη δική σου θέληση. *(Κοιτάζει την καρτέκλα έντονα.)* Το καταλαβαίνεις έτσι δεν είναι; Δεν ωφελεί να της κρατάς κακία. Είναι νεκρή πια. *(Μικρή παύση.)* Έτσι μπράβο. *(Μικρή παύση.)* Είχες χρέος να της πεις δυο λόγια, δε ζητούσε τίποτα περισσότερο. Να της εξηγήσεις γιατί φέρθηκες σαν μαλάκας. *(Στρέφεται προς την άδεια καρτέκλα.)* Δε σ' άρεσε αυτό, έτσι; Δεν πειράζει. *(Μικρή παύση.)* Όταν ήρθα να σε βρω, λίγο καιρό πριν πεθάνει, σου είχα αφήσει ένα τηλέφωνο. Τότε πίστευα πως έπρεπε να της τηλεφωνήσεις. *(Μικρή παύση.)* Καλύτερα που δεν πήρες... Σκατά θα τα 'κανες πάλι. Τις τελευταίες στιγμές της μου έλεγε πως φεύγει για να σε συναντήσει. Είχε πια πιστέψει πως ήσουν νεκρός. *(Βγάζει πάλι το πακέτο από το τζάκετ του και το προτείνει στην άδεια καρτέκλα.)* Μήπως άλλαζες γνώμη; Πάρε... Όχι πάλι; Οκ... *(Παίρνει ένα τσιγάρο, τ' ανάβει και ξαναβάζει το πακέτο στο τζάκετ του.)* Ξέρω ότι αυτό που σ' ανάγκασε να επιστρέψεις και να με ψάξεις, είναι η ανημποριά σου. Χάρηκα που κράτησες την αξιοπρέπειά σου και δεν άρχισες να μου ξεφουρνίζεις τις γνωστές μπουρδες που λένε οι περισσότεροι όταν παρατάνε τους δικούς τους. Κράτησα εκείνο που μου είχες πει... ότι καμιά φορά πρέπει ν' αφήνεις εκείνο που αγαπάς, για κάτι που αγαπάς περισσότερο. Μια τετριμμένη μπουρδα είναι βέβαια, αλλά πάντα ξέραμε πως αγαπούσες τον εαυτό σου περισσότερο απ' οτιδήποτε. Αν μη τι άλλο έχει μια ειλικρίνεια αυτή η φράση. *(Μικρή παύση.)* Να ξέρεις πως θα καλύψω τα έξοδα της νοσηλείας σου. Θα φροντίσω να έχεις ό,τι χρειαστεί. Είναι κάτι που κι εκείνη θα ήθελε. *(Μικρή παύση.)* Σου χρωστάω κι ένα

ευχαριστώ. *(Μικρή παύση.)* Που σηκώθηκαν κι έφυγες... Έπρεπε να στο είχα πει από εκείνο το τελευταίο τσιγάρο που κάναμε μαζί. Πριν το κόψεις... Χαίρομαι που στα είπα όλα αυτά. Λυπάμαι που δε θα τ' ακούσεις ποτέ.

Ο Μπόμπι πίνει ό,τι απέμεινε από το ποτό, σβήνει το τσιγάρο που κρατάει, ξεκουμπώνει το τζάκετ που φοράει, το βγάζει και το αφήνει στην καρέκλα. Μένει μ' ένα χοντρό κόκκινο καρό πουκάμισο, με μεγάλο γιακά. Το μυρίζει. Κινείται προς την έξοδο ενώ τα φώτα σταδιακά χαμηλώνουν. Λίγο πριν βγει, στρέφεται προς την άδεια καρέκλα.

ΜΠΟΜΠΙ: Μην πηγαίνεις κόντρα στο ρεύμα, έλεγε. Ας' το να σε πάρει μαζί του... Το θυμάσαι; *(Πιο άγρια.)* Εδώ ρε, σου μιλάω! Το θυμάσαι;

Βγαίνει από τη σκηνή.

Σκοτάδι.

ΣΚΗΝΗ 9

Σκοτάδι.

Ήχος μηχανής αυτοκινήτου που παίρνει μπροστά. Μαροσάρισμα. Ήχος μηχανής αυτοκινήτου που αρχίζει να κινείται. Ήχος γκαζιού που βαθμιαία δυναμώνει, υποδηλώνοντας μια συνεχή αύξηση της ταχύτητας του αυτοκινήτου. Σε χαμηλότερη ένταση, αρχίζει ν' ακούγεται το "My Love" της Sharon Kovacs. Έπειτα από λίγα δευτερόλεπτα οι ήχοι σταδιακά φθίνουν, μέχρι που τελικά εξαφανίζονται.

Τα φώτα ανάβουν.

Η οθόνη ανοίγει. Ξεκινάει η προβολή μιας σειράς ανεξάρτητων πλάνων, στα οποία εμφανίζονται πρόσωπα σε διαφορετικό χωροχρονικό πλαίσιο, ν' ασχολούνται είτε με το συμβάν της πτώσης του Τζέφρι και ό,τι επακολούθησε είτε με τις ευρύτερες διαστάσεις του (μέσα από συνεντεύξεις, ειδησεογραφικές εκπομπές, videocast, ιδιωτικές συζητήσεις, ρεπορτάζ κ.λπ.).

Πρώτο Πλάνο: Η Λότι Γκάλαχερ σε συνέντευξη με τη Χάνα Φινκελστάιν.

ΛΟΤΙ ΓΚΑΛΑΧΕΡ: Πολλοί υποστηρίζουν ότι μόλις το θέμα ξεθυμάνει, ο Μπόμπι Μόρτις θα επιστρέψει στην τράπεζα.

ΧΑΝΑ ΦΙΝΚΕΛΣΤΑΙΝ: Δεν υπάρχει τέτοια περίπτωση κυρία Γκάλαχερ.

ΛΟΤΙ ΓΚΑΛΑΧΕΡ: Μας διαβεβαιώνετε γι' αυτό;

ΧΑΝΑ ΦΙΝΚΕΛΣΤΑΙΝ: Ασφαλώς. Έχουμε αποδείξει την προσήλωσή μας στην πολιτική ορθότητα. Δε θα επιτρέψουμε σε στελέχη και σε υπαλλήλους μας οποιαδήποτε αλαζονική συμπεριφορά απέναντι σε ευάλωτες ομάδες συνανθρώπων μας.

Fade Out- Δεύτερο Πλάνο: Η Λότι Γκάλαχερ σε κοντινό πλάνο, απευθύνεται στους τηλεθεατές της.

ΛΟΤΙ ΓΚΑΛΑΧΕΡ: Επαγγελματικά ο κόσμος τον γνώρισε μέσα από τη διαφημιστική καμπάνια της TERRA BANK. Ακολούθησε η σύσταση μιας ΜΚΟ με σκοπό τη φροντίδα απόρων και η δημιουργία ενός φορέα για κακοποιημένες γυναίκες. Στο διοικητικό συμβούλιο μάλιστα του συγκεκριμένου φορέα, συμμετέχουν η Λέξι Μάρσαλ και η Νάταλι Πηρς, τις οποίες ο ίδιος

αποκαλεί οικογένειά του. Το τελευταίο επιχειρηματικό του εγχείρημα είναι μια εταιρεία ενοικίασης πολυτελών σκαφών, η οποία πριν από λίγες βδομάδες μπήκε στο χρηματιστήριο. Είναι επίσημος προσκεκλημένος ομιλητής στο διεθνές συνέδριο TED- Global, που θα πραγματοποιηθεί σε λίγους μήνες στην Οξφόρδη. Ταυτόχρονα είναι υποψήφιος για το βραβείο TED- Prize του συνεδρίου, ύψους ενός εκατομμυρίου δολαρίων. Το συγκεκριμένο βραβείο δίνεται σε προσωπικότητες στις οποίες αναγνωρίζεται η δυναμική ν' αλλάξουν τον κόσμο. Η φιλοσοφία του για τη ζωή συμπυκνώνεται στη φράση, "Παρατηρώντας το ζενίθ από το ναδίρ, με κόντρα ήλιο". (Χαμογελάει.) Εξαιρετικό... Αγαπητοί φίλοι, ο Τζέφρι Ράιτ είναι απόψε μαζί μας. (Το πλάνο ανοίγει και δείχνει τον Τζέφρι να κάθεται απέναντι από τη Λότι Γκάλαχερ. Προς τον Τζέφρι.) Τζέφρι καλωσόρισε στην εκπομπή.

ΤΖΕΦΡΙ: Καλώς σας βρήκα Λότι.

Fade Out- Τρίτο πλάνο: Εμφανίζεται η Babe σε άσχημη ψυχολογική κατάσταση.

BABE (Κλαίγοντας.) Εκείνη τη στιγμή ήθελα ν' ανοίξει η γη να με καταπιεί. Αισθάνθηκα τόσο άσχημα... Ντράπηκα τόσο πολύ για μένα... Ένιωθα ότι εξαρτιόμουν απόλυτα από τις επιλογές του. Αυτός ο άνθρωπος θα έφευγε, θα πήγαινε σπίτι του, στην οικογένειά του και όλα καλά. Το ίδιο πράγμα γίνονταν σχεδόν όλες τις φορές που βρισκόμασταν. Είχα προσπαθήσει να το σταματήσω αλλά ήταν τόσο χειριστικός που με είχε πείσει ότι χωρίς εκείνον δεν έχω καμία αξία... Ότι είμαι ένα τεράστιο μηδενικό. Αλήθεια, το είχα πιστέψει αυτό για μένα... Νιώθω τόσο άσχημα που εξαιτίας αυτού του ανθρώπου με υποτίμησα τόσο πολύ...

Fade Out- Τέταρτο πλάνο: Δημοσιογραφική συζήτηση σε videocast ανάμεσα στους Ρέιμοντ Πάτερσον (Δημοσιογράφος "Eco- Paper"), Λόρα Πράτι (Δημοσιογράφος "Channel-F") και Μάργκαρετ Λάρσεν (Δημοσιογράφος "Stone").

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ "ECO-PAPER": Δε σας κάνει εντύπωση ότι παρά τη δημοσιότητα που πήρε όλη αυτή η ιστορία, τελικά δεν υπήρξαν μηνύσεις ή αγωγές από καμία πλευρά;

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ "CHANNEL-F": Αυτό είναι πράγματι περίεργο.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ "STONE": Έχει δοθεί κάποια εξήγηση από τους εμπλεκόμενους;

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ "CHANNEL- F": Δε νομίζω. Τουλάχιστον εγώ δεν ξέρω κάτι.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ "ECOPAPER": Μα δεν υπάρχει κάποια εξέλιξη ώστε να γνωρίζουμε κάτι.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ "STONE": Οι χρηματοδοτήσεις της TERRA BANK στις εταιρείες του Τζέφρι Ράιτ και των ΛΕΞ-ο-NAT-ιλ, δίνουν πιστεύετε κάποιες απαντήσεις; *(Χαμογέλαει με νόημα.)*

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ "CHANNEL- F": *(Πειρακτικά. Γελώντας.)* Αυτό το βρώμικο μυαλό σου Μάργκαρετ!

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ "ECOPAPER": Για τις χρηματοδοτήσεις δεν πήραμε απάντηση ούτε όταν ρωτήσαμε τότε, στην παρουσίαση της διαφημιστικής καμπάνιας της TERRA BANK.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ "STONE": Οι δε ΛΕΞ-ο-NAT-ιλ διαβεβαίωναν ότι θα προσφύγουν στη δικαιοσύνη.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ "CHANNEL- F" *(Κοιτώντας την κάμερα.)*: Κυρία Φινκελστάιν... Χάνα Φινκελστάιν, έχετε κάποια απάντηση σ' αυτά τα ερωτήματα;

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ "STONE": Αυτή η σιωπή του Μπόμπι Μόρτις πάλι; Πως την εξηγείτε; Γιατί δεν προσφεύγει αυτός στη δικαιοσύνη, που στο κάτω κάτω έχει πληγεί ανεπανόρθωτα απ' όλη αυτή την ιστορία;

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ "CHANNEL- F": Πρέπει να παρέμβω εδώ και να πω κάτι.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ "ECOPAPER": Σχετικά με τι;

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ "CHANNEL- F": Αφορά τον Μπόμπι Μόρτις.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ "ECOPAPER": Α, οκ.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ "CHANNEL- F": Πληροφορίες από το στενό του περιβάλλον κάνουν λόγο για πολύ άσχημη ψυχολογική κατάσταση στην οποία βρίσκεται.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ "ECOPAPER": Μάλιστα.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ "STONE": Έχει ακουστεί και για σοβαρά θέματα υγείας.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ "CHANNEL- F": Από την έρευνα που έκανα, δεν προκύπτει κάτι τέτοιο. Σίγουρα όμως υπάρχουν προσωπικά και οικογενειακά προβλήματα.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ "ECOPAPER": Αν είναι έτσι, του ευχόμαστε να τα ξεπεράσει.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ "STONE": Αν είναι έτσι; Τι εννοείς;

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ "ECOPAPER": Ε, τι λέω! Δημοσιογράφοι είμαστε, ξέρουμε πως λειτουργούν αυτά! Πολλές φορές κάποια πράγματα μεγεθύνονται για συγκεκριμένους λόγους... Ας ελπίσουμε ο άνθρωπος να είναι καλά.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ "STONE": Σίγουρα.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ "CHANNEL- F": Φυσικά.

Fade Out- Πέμπτο πλάνο: Εμφανίζονται αποσπάσματα συζητήσεων από σχόλια (το πλάνο αυτό παραμένει στην οθόνη για όσο διάστημα διαρκεί ο διάλογος που ακολουθεί ανάμεσα στον Μπόμπι και στον Τζοντ.)

Σκοτάδι.

Comments...

fatboy24: Η πολιτική ορθότητα σας έφαγε κι εμένα και τους ομοίους σου Φινκελστάιν.

Nikki-global: Δώστε του λίγο χρόνο να ξεπλυθεί καλά, πριν τον ξαναβαπτίσετε τραπεζίτη... Άθλιο!

weekend-barbie: Καλά που βρέθηκαν αυτά τα δυο κορίτσια και τον ξεμπρόστιασαν.

Newton: Καλά κουμάσια είναι και του λόγου τους...

weekend- barbie: Υπονοείς κάτι;

Newton: Τ' ότι ξεκίνησαν κι εκείνες το φαγοπότι μήπως;

weekend- barbie: Ζήλειαααα! Ψώωωρα!

Newton: Καλά ό,τι να 'ναι...

Mr_sheriff: Ασχοληθείτε με τα χάλια σας πρώτα...

Comments:

status_quo: Νωρίς το θυμήθηκες κι εσύ να κλαφτείς.

Nemesis: Κι εσένα τι σε βάλανε, να κρατάς το χρονόμετρο;

status_quo: Αν δεν της άρεσε ας τον παρατούσε.

Nemesis: Δεν υπάρχει σωστός χρόνος για να καταγγείλεις κάποιον που σ' έβλαψε.

Babe: ♥ ♥ ♥

D19-XM: Ο ιδανικός χρόνος ωστόσο είναι όταν αποκομίζεις κι εσύ τα μέγιστα οφέλη.

Antiquity lover: Δρούς πεσούσης πας ανήρ ξυλεύεται, φίλε μου.

EQ: Ρε μαλάκιες, μη γράφετε κινέζικα και δεν καταλαβαίνουμε!

Comments...

caterpillar: Το μόνο που μάθαμε απ' αυτή την ιστορία είναι ότι για να πετύχεις σήμερα δε χρειάζεσαι σπουδές και άλλες τέτοιες μαλακίες. Αρκεί να μάθεις να πέφτεις. Αν δε γίνεις ποδοσφαιριστής θα γίνεις σίγουρα επιχειρηματίας!

Maradona: 😊 😊 🙌 ...

Comments...

Polla Varys: Ωραίος φίλος... Τον έβγαλε από τη μέση κι έγινε εκείνος CEO στην TERRA BANK!

Sneak_73: Το ότι δεν κινήθηκαν νομικά ούτε ο ένας ούτε ο άλλος πολύ ελαφριά το περνάμε...

Snoopy: Άραγε ακούει κανένας εισαγγελέας να παρέμβει;;;

Female-Strasbourg: Τώρα του βγήκαν και ψυχολογικά. Όταν τα δημιουργούσε στους άλλους ήταν όλα οκ.

Booby: Όλα για την κονόμα γίνονται τελικά.

Bella- Sonia: Αχ αλήθεια; Δεν το είχα υποψιαστεί.

Booby: Ίσα μωρή...

Bella- Sonia: Ευφρέστατος είσαι Booby μου...

Nemesis: Booby, νομίζω σε δουλεύει...

Booby: Θα σ' άρεσε να δούλευε και σένα, ε; 😊 😊

...

Ένας προβολέας πέφτει πάνω στο πρόσωπο του Μπόμπι. Ένας δεύτερος στο πρόσωπο του Τζουντ. Κάθονται στο παγκάκι. Η εικόνα του Μπόμπι δίνει την εντύπωση ότι παραμελεί τον εαυτό του. Πίνει και καπνίζει.

ΜΠΟΜΠΙ: Δε σε κατηγορώ για τίποτα Τζουντ.

ΤΖΟΥΝΤ: Το ξέρω.

ΜΠΟΜΠΙ: Ρισκάρεις κι εσύ αν σε δει κανείς μαζί μου.

ΤΖΟΥΝΤ: Δεν υπάρχει ψυχή εδώ πάνω Μπόμπι.

ΜΠΟΜΠΙ *(Κοιτάζει γύρω- γύρω.):* Πράγματι.

ΤΖΟΥΝΤ: Σκέφτηκες αυτό που σου πρότεινα;

ΜΠΟΜΠΙ: Ναι.

ΤΖΟΥΝΤ: Λοιπόν;

ΜΠΟΜΠΙ: Δε μ' ενδιαφέρει η περίπτωση Τζουντ. Σ' ευχαριστώ πάντως.

ΤΖΟΥΝΤ *(Αυστηρά.):* Μην είσαι τόσο μαλάκας ρε φίλε. Ο Λουίτζι είναι αδερφικός μου φίλος. Η χρηματιστηριακή του πληρώνει εξαιρετικά. Ούτε που θα σκεφτείς ποτέ να επιστρέψεις πίσω.

ΜΠΟΜΠΙ *(Αδιάφορα.):* Ας' το αυτό. Άλλο είναι το θέμα.

ΤΖΟΥΝΤ: Ποιο;

ΜΠΟΜΠΙ: Μίλησες στην Κάθι;

ΤΖΟΥΝΤ *(Με απογοήτευση.):* Μπόμπι τα είπαμε αυτά. Η Κάθι έχει προχωρήσει. Κοίτα να κάνεις κι εσύ το ίδιο. Όσο για τη μικρή, δώσε της λίγο χρόνο. Έχει πολύ θυμό τώρα αλλά κάποια στιγμή θα σου μιλήσει από μόνη της.

ΜΠΟΜΠΙ *(Αδιάφορα.):* Μάλιστα.

ΤΖΟΥΝΤ: Πάντως, αν θες τη γνώμη μου/

ΜΠΟΜΠΙ: /Καλύτερα να πηγαίνεις Τζουντ.

ΤΖΟΥΝΤ *(Αιφνιδιασμένος.):* Οκ... Εσύ πως θα φύγεις; Έχεις πει. Δεν είσαι σε θέση να οδηγήσεις.

ΜΠΟΜΠΙ: Μην ανησυχείς. Θα την πέσω στ' αμάξι μέχρι να συνέλθω.

ΤΖΟΥΝΤ (Διστακτικά.): Σίγουρα; (Ο Μπόμπι συγκατανεύει.) Οκ.

Ο Τζουντ σηκώνεται. Κινείται προς την έξοδο. Ο προβολέας ακολουθεί την πορεία του. Περνώντας μπροστά από την οθόνη κοντοστέκεται και κοιτάζει τ' αναρτημένα μηνύματα. (Παύση.) Η οθόνη κλείνει. Συνεχίζει προς την έξοδο.

ΜΠΟΜΠΙ: Αντίο Τζουντ.

Ο Μπόμπι κοντοστέκεται. Δείχνει προβληματισμένος και ανήσυχος. Ο Μπόμπι του κάνει νόημα να συνεχίσει.

ΤΖΟΥΝΤ: Αντίο Μπόμπι.

Ο Τζουντ βγαίνει από τη σκηνή. Ο προβολέας που τον ακολουθεί, σβήνει. Ο Μπόμπι πληκτρολογεί στο κινητό του τηλέφωνο. Ακούγεται ήχος κλήσης αλλά στη συνέχεια η κλήση απορρίπτεται. Πληκτρολογεί και πάλι. Ακούγεται ξανά ήχος κλήσης αλλά στο τέλος βγαίνει τηλεφωνητής. Πετάνει με δύναμη το κινητό. Σηκώνεται απ' το παγκάκι. Ο προβολέας που τον φωτίζει, σβήνει.

Ήχος από μηχανή αυτοκινήτου που κινείται με μεγάλη ταχύτητα. Ήχος γκαζιού που υποδηλώνει αύξηση της ταχύτητάς του. Σε χαμηλότερη ένταση, αρχίζει ν' ακούγεται το "My Love", της Sharon Kovacs. Ο ήχος της μηχανής του αυτοκινήτου συνεχώς δυναμώνει καλύπτοντας τελικά το τραγούδι... Ήχος βίαιης σύγκρουσης. (Μεγάλη Παύση.) Το "My Love" συνεχίζει να παίζει.

Τα φώτα ανάβουν. Η οθόνη ανοίγει. Δυο άντρες είναι καθισμένοι κοιτάζοντας την οθόνη. Έκτο πλάνο: Ο Τζουντ Μακάλιστερ συνομιλεί με τη Λότι Γκάλαχερ. Πρόκειται για φιλική κουβέντα σε κάποιο καφέ.

ΛΟΤΙ ΓΚΑΛΑΧΕΡ: Δε μου τα είχες πει όλα αυτά!

ΤΖΟΥΝΤ: Ε δεν έτυχε.

ΛΟΤΙ ΓΚΑΛΑΧΕΡ: Θέλω να μου επενδύσεις κάποια χρήματα. (Ήχος μηνύματος. Κοιτάζουν τα κινητά τους.)

ΤΖΟΥΝΤ: Δικό σου είναι.

ΛΟΤΙ ΓΚΑΛΑΧΕΡ: Ναι. (Η Λότι Γκάλαχερ διαβάζει το μήνυμα που της ήρθε στο κινητό. Παγώνει.) Τζουντ...

ΤΖΟΥΝΤ: Τι έγινε;

ΛΟΤΙ ΓΚΑΛΑΧΕΡ: Ο Μπόμπι...

Fade Out- Έβδομο πλάνο: Μια γυναίκα με καλυμμένο το πρόσωπο προσπαθεί να μπει στο αυτοκίνητό της, με μικρόφωνα να την πολιορκούν ολόγυρα.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ "CHANNEL-F": Επικοινωνούσατε όλο αυτό το διάστημα; Έβλεπε την κόρη του;

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ "ESOPAPER": Πότε του μιλήσατε τελευταία φορά;

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ "STONE": Πιστεύετε πως ήταν δυστύχημα ή κάτι άλλο;

ΚΑΘΙ ΠΡΕΣΤΟΝ ΜΟΡΤΙΣ: Σας παρακαλώ. Δεν έχω να πω κάτι. *(Σπρώχνει τα μικρόφωνα με το χέρι της και μπαίνει στο αυτοκίνητο.)*

Fade Out- Όγδοο πλάνο: Η Λότι Γκάλαχερ απευθύνεται στους τηλεθεατές της.

ΛΟΤΙ ΓΚΑΛΑΧΕΡ: Θα περιμένουμε τις επόμενες ημέρες την ιατροδικαστική και τοξικολογική εξέταση ώστε οι αρχές να καταλήξουν με ασφάλεια στις ακριβείς συνθήκες της τραγωδίας.

Η οθόνη παγώνει.

ΆΝΤΡΑΣ- Χ *(Απαξιωτικά):* Καλά εντάξει.

ΆΝΤΡΑΣ- Ψ: Για τον τύπο από το σκηνικό της καντίνας μιλάνε;

ΆΝΤΡΑΣ- Χ: Ναι.

ΆΝΤΡΑΣ- Ψ: Καλά το 'χες μυριστεί ρε φίλε.

ΆΝΤΡΑΣ- Χ: Αφού ήμουν μπροστά στη φάση.

ΆΝΤΡΑΣ- Ψ: Προφανώς σαλτάρισε, πήρε τ' αμάξι και στούκαρε όπου βρήκε.

Μικρή παύση.

ΆΝΤΡΑΣ- Χ: Κλείσ' τη ρε μαλάκα. Πάμε για ποτά.

Ο Άντρας-Ψ με μια κίνηση του χεριού του κλείνει την οθόνη. Οι δυο τους σηκώνονται και αποχωρούν. Ακούγεται το ρεφρέν του "My Love", της Sharon Kovacs.

Σκοτάδι.

ΣΚΗΝΗ 10 (R.I.P.)

Ο Τζουντ είναι καθισμένος στο παγκάκι και ελέγχει την αναπνοή του σε μια χαρτοσακούλα. Ο Τζέφρι τον παρακολουθεί με έγνοια. Φοράνε σκούρα, καλά ρούχα.

ΤΖΟΥΝΤ: Εντάξει είμαι.

ΤΖΕΦΡΙ: Σίγουρα;

Ο Τζουντ γνέφει καταφατικά. Φαίνεται να συνέρχεται. Αφήνει τη χαρτοσακούλα στην άκρη.

ΤΖΟΥΝΤ: Είχε χρόνια να μου συμβεί.

Παίρνει μια βαθιά, ήρεμη ανάσα. Δείχνει καλά. Βάζει τους αγκώνες στο παγκάκι κι απλώνει τα πόδια μπροστά. Βγάζει από μια τσέπη ένα ζευγάρι γυαλιά ηλίου και το φοράει. Ο Τζέφρι κάθεται δίπλα του με τον ίδιο ακριβώς τρόπο, κατεβάζοντας από το μέτωπο τα δικά του γυαλιά ηλίου.

ΤΖΟΥΝΤ *(Με διάθεση νοσταλγίας.):* Ανέβαινε συχνά εδώ πάνω.

ΤΖΕΦΡΙ: Είναι ήσυχα.

ΤΖΟΥΝΤ *(Δείχνει πίσω τους.):* Σ' εκείνο το δέντρο τον είδα για πρώτη φορά.

ΤΖΕΦΡΙ *(Κοιτάζει προς τα εκεί που έδειξε ο Τζουντ.):* Που; Στο πεύκο;

ΤΖΟΥΝΤ: Ναι.

ΤΖΕΦΡΙ: Τι έκανε;

ΤΖΟΥΝΤ *(Γλυκόπικρα.):* Κατούραγε.

ΤΖΕΦΡΙ: Νόμιζα πως γνωριστήκατε στην τράπεζα.

ΤΖΟΥΝΤ *(Κουνάει αρνητικά το κεφάλι.):* Τον ηρεμούσε η θέα...

ΤΖΕΦΡΙ: Όλη η πόλη στα πόδια σου.

ΤΖΟΥΝΤ: ...Η θέα του νεκροταφείου. *(Δείχνει.)* Απέναντι, στην άκρη του λόφου.

ΤΖΕΦΡΙ *(Κάπως αφρηδιασμένος.):* Εκεί πάμε;

ΤΖΟΥΝΤ: Ναι.

ΤΖΕΦΡΙ: Κι εσύ;

ΤΖΟΥΝΤ: Εγώ τι;

ΤΖΕΦΡΙ: Τι γύρευες εδώ όταν τον συνάντησες;

ΤΖΟΥΝΤ: Ξεπερνούσα κάτι κρίσεις κλειστοφοβίας.

ΤΖΕΦΡΙ: Κάποια πράγματα έρχονται για να μείνουν, έτσι;

ΤΖΟΥΝΤ: Ίσως εμείς δεν τ' αφήνουμε να φύγουν.

ΤΖΕΦΡΙ: Τι έγινε με τις κρίσεις;

ΤΖΟΥΝΤ: Πέρασαν μετά από λίγο καιρό.

ΤΖΕΦΡΙ: Πως;

ΤΖΟΥΝΤ: Αγναντεύοντας...

ΤΖΕΦΡΙ: Αγναντεύοντας; *(Τον κοιτάζει απορημένος.)*

ΤΖΟΥΝΤ: Έχει να κάνει με την κλίμακα των μεγεθών.

ΤΖΕΦΡΙ: Τι σημαίνει αυτό;

ΤΖΟΥΝΤ: Κοίτα κάτω. Τα πάντα δείχνουν τόσο μικρά σε σχέση με σένα. Είσαι έξω από οτιδήποτε μπορεί να σε περιορίσει, να σε πνίξει. Η αίσθηση του εγκλωβισμού, απλά δεν υπάρχει εδώ.

ΤΖΕΦΡΙ: Σωστά. *(Παύση.)* Πως είσαι;

ΤΖΟΥΝΤ: Καλά. *(Παύση.)* Εσύ;

ΤΖΕΦΡΙ: Καλά. *(Παύση.)* Ξέρω πως είχατε βρεθεί λίγες μέρες πριν... κατάλαβες.

ΤΖΟΥΝΤ: Ήταν φίλος μου Τζέφρι.

ΤΖΕΦΡΙ: Φυσικά. Δεν σε κρίνω. Γνωρίζω ότι όλο αυτό το διάστημα του συμπαραστεκόσουν διακριτικά.

ΤΖΟΥΝΤ: Πως το έμαθες;

ΤΖΕΦΡΙ: Δεν έχει σημασία. Ούτε κινδυνεύεις από μένα.

ΤΖΟΥΝΤ: Μη θεωρείς ότι σου έχω υποχρέωση Τζέφρι.

ΤΖΕΦΡΙ: Όχι βέβαια. *(Μικρή παύση.)* Ήταν επιθυμία του να ταφεί απέναντι;

ΤΖΟΥΝΤ: Φύλαγε τα οστά της μητέρας του εκεί. Θα 'θελε να 'ναι κοντά της.

Παύση.

ΤΖΕΦΡΙ: Άκου Τζουντ... Ξέρω πως ανάμεσά μας θα υπάρχει πάντα αυτό τ' αγνάθι.

ΤΖΟΥΝΤ: Τ' αγνάθι μ' έναν μαγικό τρόπο έγινε πτώμα τώρα Τζέφρι.

ΤΖΕΦΡΙ: Λυπάμαι Τζουντ. Δε φαντάστηκα ποτέ αυτή την εξέλιξη.

ΤΖΟΥΝΤ: Κι έχεις δίκιο. Αυτό το πτώμα θα αιωρείται πάντα ανάμεσά μας.

ΤΖΕΦΡΙ: Δεν άξιζε τέτοιο τέλος.

ΤΖΟΥΝΤ: Αυτό ακριβώς ήταν το τέλος που άξιζε.

ΤΖΕΦΡΙ: Το εννοείς αυτό που λες;

ΤΖΟΥΝΤ: Φυσικά. Αφού το επέλεξε.

ΤΖΕΦΡΙ: Είναι παρηγορητικό να πιστεύεις κάτι τέτοιο για τον φίλο σου.

ΤΖΟΥΝΤ: Η μητέρα του καθάριζε σπίτια για να τον μεγαλώσει αφότου τους παράτησε ο πατέρας του.

ΤΖΕΦΡΙ: Δεν το ήξερα. Έδινε την εντύπωση/

ΤΖΟΥΝΤ: /Αριστοκράτη.

ΤΖΕΦΡΙ: Ναι... Ακριβώς.

ΤΖΟΥΝΤ: Τίποτα απ' όσα βγήκαν στη φόρα δεν ίσχυε.

ΤΖΕΦΡΙ: Εννοείς...

ΤΖΟΥΝΤ: ... Όσα βγήκαν για να αποδυναμώσουν κι άλλο την εικόνα του. Και δε μιλάω για την εξωσυζυγική σχέση. Τι μ' αυτό;

ΤΖΕΦΡΙ: Οκ...

ΤΖΟΥΝΤ: Ξέρεις τι θα μου λείψει περισσότερο;

ΤΖΕΦΡΙ: Τι;

ΤΖΟΥΝΤ: Όταν είχαμε πρωτογνωριστεί έκανα μια καφρίλα που τον τσάντιζε. Αντιδρούσε όμως μ' έναν τρόπο που γούσταρα κι έτσι το συνέχιζα.

ΤΖΕΦΡΙ: Δηλαδή;

ΤΖΟΥΝΤ: Όποτε έβλεπα κάποιον που είχε βγάλει κυπελάκι και ζητούσε χρήματα, το κλώτσαγα μακριά κι όλα τα κέρματα σκορπούσαν στον δρόμο.

ΤΖΕΦΡΙ: Πλάκα κάνεις έτσι; *(Ο Τζουντ γνέφει αρνητικά.)*

ΤΖΟΥΝΤ: Ο Μπόμπι ντρέπονταν τόσο πολύ γι' αυτό που έκανα, που, πέρα του ότι τσακωνόμασταν στη μέση του δρόμου, μάζευε όλα τα σκορπισμένα κέρματα, ζητούσε εκατό φορές συγγνώμη και έδινε στον ζητιάνο ό,τι χρήματα είχε πάνω του... Εκατό, διακόσια, χίλια, όσα είχε, δεν τον ένοιαζε.

ΤΖΕΦΡΙ *(Με φρίκη):* Αυτό είναι... είναι τερατώδες.

ΤΖΟΥΝΤ: Άλλες εποχές. Κανείς δεν ασχολούνταν μ' έναν κουρελή στην άκρη του δρόμου.

ΤΖΕΦΡΙ *(Κρατάει το κεφάλι του):* Πόσο μπάσταρδος μπορεί να είσαι.

ΤΖΟΥΝΤ: Εγώ ναι. Αλλά ο Μπόμπι δε θα έκανε ποτέ αυτό που του χρεώσατε με τις άλλες δύο.

ΤΖΕΦΡΙ: Δεν ήσουν εκεί.

ΤΖΟΥΝΤ: Όχι, δεν ήμουν. Όμως είμαι σίγουρος για τις προθέσεις του. *(Ο Τζέφρι σηκώνεται από το παγκάκι σκεπτικός. Μετά από λίγο σηκώνεται κι ο Τζουντ. Παύση.)* Τι λες, πάμε; Με σαράντα χιλιόμετρα την ώρα, το νεκροταφείο είναι έξι λεπτά από εδώ. *(Παύση.)*

ΤΖΕΦΡΙ *(Σκεπτικός):* Καλύτερα να πας εσύ.

ΤΖΟΥΝΤ: Δε θα έρθεις; *(Ο Τζέφρι κουνάει δεξιά-αριστερά το κεφάλι.)* Όπως θες. Να περάσω μετά;

ΤΖΕΦΡΙ: Όχι. Θα καλέσω ταξί.

ΤΖΟΥΝΤ: Καλώς. *(Γυρίζει την πλάτη και βάζει το χέρι στην τσέπη βγάζοντας τα κλειδιά του αυτοκινήτου.)*

ΤΖΕΦΡΙ: Μπορούσες να αρνηθείς τη θέση του CEO.

ΤΖΟΥΝΤ *(Στρέφεται προς τον Τζέφρι):* Τι;

ΤΖΕΦΡΙ: Δεν είναι και ο ορισμός της ηθικής στάσης...

ΤΖΟΥΝΤ *(Τον δείχνει με το δάχτυλο. Σε αυστηρό τόνο.):* Άκου να σου πω/

ΤΖΕΦΡΙ: /Μιλούσες μαζί του εκ μέρους της τράπεζας. Τόσες συνεντεύξεις έδωσες μαζί μας. Από τη μια τον χειραγωγούσες κι από την άλλη προσπαθούσες να τον βοηθήσεις.

ΤΖΟΥΝΤ: Ο Μπόμπι δε μου τα χτύπησε ποτέ αυτά.

ΤΖΕΦΡΙ: "Είμαι σίγουρος για τις προθέσεις του". Αυτό δεν μου είπες πριν λίγο; Το πιστεύω. Πάντα όμως υπάρχει και η άλλη οπτική.

Ο Τζουντ κοντοστέκεται. Ξαναβάζει τα κλειδιά στην τσέπη, το ίδιο κάνει με τα γυαλιά. Κάθεται στο παγκάκι και αρπάζει τη χαρτοσακούλα από εκεί που την είχε αφήσει. Παίρνει μερικές αναπνοές μέσα σ' αυτή. Ο Τζέφρι τον παρακολουθεί.

ΤΖΟΥΝΤ: Λοιπόν, ξέρεις κάτι; Ούτε κι εγώ θα πάω στην κηδεία. *(Μικρή παύση.)* Καλύτερα έτσι. Ο Μπόμπι θα καταλάβαινε. *(Ο Τζέφρι συμφωνεί μαζί του. Παύση.)* Άκου...

ΤΖΕΦΡΙ: Ακούω.

ΤΖΟΥΝΤ: Υπάρχει ένα μπαρ λίγο πιο κάτω. Με τέλεια κοιτέιλ και θέα στην πίσω πλευρά του νεκροταφείου... Τι λες;

ΤΖΕΦΡΙ: Μέσα είμαι.

Ο Τζουντ για δευτερόλεπτα μοιάζει να χάνεται στις σκέψεις του. Μικρή παύση.

ΤΖΟΥΝΤ: Οχι, πάμε.

Σηκώνονται και οι δύο, ετοιμάζονται, κατευθύνονται προς την έξοδο.

Σκοτάδι.

ΤΖΕΦΡΙ: Μπορείς ακόμα ν' αλλάξεις γνώμη Τζουντ. Ο Μπόμπι θα 'θελε να πας.

ΤΖΟΥΝΤ: Ο Μπόμπι θα 'ναι μαζί μας Τζέφρι.

ΣΚΗΝΗ 11

Δύο laptop είναι ανοικτά στο τραπέζι συσκέψεων. Η Λέξι Μάρσαλ εργάζεται στο ένα από αυτά και επεξεργάζεται ένα βίντεο που οι ΑΕΞ-ο-NAT-ιλ πρόκειται ν' ανεβάσουν στο διαδίκτυο. Η Νάταλι βαδίζει σκεπτική.

ΛΕΞΙ: Κόβω τα τελευταία δευτερόλεπτα. Είναι άσχετα με το περιστατικό.

ΝΑΤΑΛΙ: *(Είναι αφηρημένη, ξαφνιαάζεται.)* Ναι- ναι. Κοψ' τα. *(Επιστρέφει στις σκέψεις της.)*

ΛΕΞΙ: Οκ. *(Μιλώντας στον εαυτό της.)* Αυτό εδώ delete, save, μεταφορά στο κουτάκι, κλικ και... νοίλα! Δημοσίευση... *(Χαλαρώνει στην καρέκλα της.)*

Μικρή παύση.

ΝΑΤΑΛΙ: Δε σου είπε τον λόγο;

ΛΕΞΙ: Όχι.

ΝΑΤΑΛΙ: Τον ρώτησες;

ΛΕΞΙ: Είπε καλύτερα να μιλήσουμε από κοντά.

ΝΑΤΑΛΙ: Μάλιστα.

ΛΕΞΙ: Ήταν κάπως στο τηλέφωνο.

ΝΑΤΑΛΙ: Πως δηλαδή;

ΛΕΞΙ: Σαν... Μεθυσμένος να πω; Ψιλοφτιαγμένος; Και τα δύο;

ΝΑΤΑΛΙ: Δεν καταλαβαίνω... Χτες συζητούσαμε πόσο σημαντικό είναι να πάει στη γαμημένη την κηδεία. Όλοι μαζί δε συμφωνήσαμε σ' αυτό;

ΛΕΞΙ: Τρεις φορές τον φώναξαν ν' ανέβει για τον επικήδειο.

ΝΑΤΑΛΙ: Ξεφτίλα... Τελικά μίλησε κανείς;

ΛΕΞΙ: Είπε δυο λόγια ο παππάς.

ΝΑΤΑΛΙ: Αποθεωτικά φαντάζομαι.

ΛΕΞΙ: Και λίγα λες.

ΝΑΤΑΛΙ *(Δηκτικά):* Έτσι ξεπληρώνονται οι δωρεές του Μόρτις στο παπαδαριό.

ΛΕΞΙ: Αυτό λες εσύ; Το γλείψιμο σε νεκρό με ξεπερνάει.

ΝΑΤΑΛΙ: *(Κουνάει το κεφάλι προβληματισμένη.)* Είναι περίεργο πάντως... Ο Τζέφρι είναι πολύ προσεκτικός σε τέτοια θέματα.

ΛΕΞΙ: Θα χρειαστεί να το μαζέψουμε μωρό μου. *(Δείχνει την οθόνη του laptop της.)* Είναι παντού πρώτη είδηση. Γράφουν ότι ο Τζέφρι λειτούργησε μικρόψυχα και κακόβουλα. Αφήνουν να εννοηθεί ότι η στάση του μέχρι τώρα ήταν υποκριτική.

ΝΑΤΑΛΙ: Πάνε καλά;

ΛΕΞΙ: Άκου αυτό *(Διαβάζει από το laptop.):* "Ο Τζέφρι Ρας απών από την κηδεία του Μπόμπι Μόρτις. Τελικά, η εκδίκηση είναι ένα πιάτο που τρώγεται κρύο. Ακριβέστερα, παγωμένο σαν πτώμα." *(Κοιτάζονται.)*

ΝΑΤΑΛΙ: Τα όρνια άρχισαν τους κύκλους πάνω απ' τα κουφάρια.

ΛΕΞΙ: Κατάλαβες τι προσπαθούν να κάνουν;

ΝΑΤΑΛΙ: Ν' αντιστρέψουν την κατάσταση.

ΛΕΞΙ: Ακριβώς.

ΝΑΤΑΛΙ: Εξομοιώνουν την αλαζονεία και την απαξιοτική συμπεριφορά του Μπόμπι Μόρτις εκείνο το βράδι, με την απουσία του Τζέφρι από την κηδεία. Τόσο ηλίθιοι είναι.

ΛΕΞΙ: Η Λότι Γιάλαχερ θέλει να βγούμε στην εκπομπή της.

ΝΑΤΑΛΙ *(Αργά, καθαρά, αποφασιστικά):* Ούτε γι' αστείο!

ΛΕΞΙ: Ίσως απαντούσαμε μ' ένα σύντομο βιντεάκι.

ΝΑΤΑΛΙ: Πρώτα να μιλήσουμε με τον Τζέφρι.

ΛΕΞΙ: Σίγουρα. *(Σκύβει στο laptop. Μικρή παύση.)* Τελευταία του έβγαине μια νευρική, ήταν οξύθυμος. *(Σηκώνεται. Βαδίζει προς την Νάταλι.)*

ΝΑΤΑΛΙ: Έχεις δίκιο... Έπινε και κάπνιζε σαν τρελός. *(Η Λέξι συμφωνεί γνέφοντας.)* Σου έκανε καμιά κουβέντα;

ΛΕΞΙ: Όχι... Όμως η κατάρρευση του Μόρτις το τελευταίο διάστημα τον επηρέασε.

ΝΑΤΑΛΙ: Ίσως η κατάληξη να τον ισοπέδωσε.

Μικρή παύση.

ΛΕΞΙ: Το σιέφτεσαι καμιά φορά;

ΝΑΤΑΛΙ: Ποιο;

ΛΕΞΙ: Εκείνο το βράδι.

ΝΑΤΑΛΙ: Στις αρχές ναι. Τώρα όχι.

ΛΕΞΙ: Που κατέληξες;

ΝΑΤΑΛΙ: Το ένστικτο δε σε ξεγελάει ποτέ Λέξι.

ΛΕΞΙ: Το ένστικτο αντιδρά σε σήματα... Κι αν όλο αυτό ήταν λάθος συναγερμός;

ΝΑΤΑΛΙ: Όχι- όχι. Δεν είναι έτσι... *(Με ένταση.)* Σιέψου πόσα βγήκαν στη φόρα μετά το περιστατικό. Γυναίκες που υπέφεραν από την τοξική του παρουσία μίλησαν και λυτρώθηκαν. Η ίδια του η κόρη έκοψε τις παρτίδες μαζί του. Η γυναίκα του τον ξαπόστειλε. Ακόμα κι οι παλιοί του συνεργάτες τον παραμέρισαν.

ΛΕΞΙ: Όταν η ζωή σου μπαίνει στο μικροσκόπιο της δημόσιας κριτικής, όλες οι προηγούμενες ενέργειές σου επανερμηνεύονται. Κι αυτή η νέα ερμηνεία γίνεται με βάση την αίσθηση που αφήνει ο λόγος για τον οποίο βρίσκεσαι στο επίκεντρο.

ΝΑΤΑΛΙ: Πολλές φορές η μνήμη παίζει διάφορα παιχνίδια. Θυμάσαι τότε που τράκιαρες;

ΛΕΞΙ: Ναι, φυσικά.

ΝΑΤΑΛΙ: Ο μαλάκας είχε περάσει τη διασταύρωση με κόκκινο. Υπήρχαν μάρτυρες. Εσύ η ίδια καθώς περνούσες, έβλεπες πως το δικό σου φανάρι ήταν πράσινο. Ήταν τέτοιο όμως το σθένος του όταν υποστήριζε πως πέρασε κι εκείνος με πράσινο, που σας έκανε ν' αμφιβάλλετε γι' αυτό που είδατε. Λίγο έλλειψε να σας χειραγωγήσει προς τα εκεί που ήθελε.

ΛΕΞΙ: Αν δεν υπήρχε εκείνη η κάμερα στο διπλανό βενζινάδικο, θα τον πληρώναμε κιόλας...

ΝΑΤΑΛΙ: Είμαι βέβαιη πως το ίδιο παραμύθι θα ξεφούρνιζε ακόμα κι αν με τη μαλακία του σκότωνε άνθρωπο. Κι όσο βέβαιη είμαι για εκείνον άλλο τόσο

βέβαιη είμαι για τον Μπόμπι Μόρτις. Αναλαμβάνοντας δράση σε τέτοιες περιπτώσεις, δε μπορείς μετά να έχεις δεύτερες σκέψεις.

ΛΕΞΙ: Κι όταν οι όψεις της αλήθειας είναι υποκειμενικές;

ΝΑΤΑΛΙ: Τότε ο καθένας πρέπει να υπερασπιστεί την εκδοχή του.

ΛΕΞΙ: Με τι τμήμα;

ΝΑΤΑΛΙ: Με όποιο τμήμα αντέχει.

ΛΕΞΙ: Ποτέ όμως δε φαντάζεσαι ότι ο άλλος μπορεί να φτάσει στα άκρα.

ΝΑΤΑΛΙ: Εγώ το βλέπω αλλιώς.

ΛΕΞΙ: Δηλαδή;

ΝΑΤΑΛΙ: Ένας άνθρωπος που κάνει κακό στον εαυτό του θα μπορούσε να βλάψει οποιονδήποτε. Αν ο φόνος φωλιάζει μέσα σου, μπορεί να εκδηλωθεί σε οποιαδήποτε μορφή.

ΛΕΞΙ: Ξέρεις πως οι περισσότεροι απ' αυτούς τους ανθρώπους είναι ανίκανοι να βλάψουν άλλους.

ΝΑΤΑΛΙ: Λέξι... Οι παράπλευρες απώλειες είναι μέρος του παιχνιδιού. Αν τα μετράς όλα με μια μεζούρα στο χέρι, η ζωή παύει να έχει γούστο. Άλλωστε στη ζούγκλα επικρατούν οι ισχυρότεροι. Πάντα. Καιρός να ξεχάσουν τις γαζέλες σ' αυτή τη ζούγκλα και να πάρουν μια γεύση από λεοπαρδάλεις. *(Η Λέξι περπατάει σκεπτική. Ήχος μηνύματος κινητού.)* Δικό μου. *(Η Νάταλι παίρνει το κινητό και διαβάζει το μήνυμα.)* Ο Τζέφρι...

ΛΕΞΙ: Τι γράφει;

ΝΑΤΑΛΙ: Θέλει να μιλήσουμε.

ΛΕΞΙ: Τώρα;

ΝΑΤΑΛΙ: Ναι.

ΛΕΞΙ: Είσαι έτοιμη;

ΝΑΤΑΛΙ: Δωσε μου δυο λεπτάκια, οκ;

ΛΕΞΙ: Ναι μωρό μου.

Η Νάταλι πάει να βγει απ' το δωμάτιο. Λίγο πριν βγει γυρίζει στην Λέξι.

ΝΑΤΑΛΙ: Θα χρειαστεί να συνεχίσουμε την κουβέντα που κάναμε;

ΛΕΞΙ: (Με ήρεμη βεβαιότητα.) Όχι. (Η Νάταλι παίρνει μια έκφραση ικανοποίησης και αποχωρεί.)

Η Λέξι πάει προς το laptop της, η κάμερα του οποίου είναι ανοικτή και στραμμένη προς το μέρος που οι δύο γυναίκες συζητούσαν. Καθώς η Λέξι πληκτρολογεί, η οθόνη ανοίγει και εμφανίζεται το μήνυμα: "Το βίντεο αποθηκεύτηκε". Στην ίδια οθόνη, αμέσως μετά εμφανίζεται νέο μήνυμα: "Δημοσίευση βίντεο;" κι από κάτω οι επιλογές "Ναι" και "Όχι". Η Λέξι πατάει το "Όχι", το μήνυμα εξαφανίζεται και η οθόνη κλείνει και πάλι. Η Λέξι παίρνει μια δεύτερη καρέκλα, απλώνει σ' αυτήν τα πόδια της κι αφήνει το σώμα της να χαλαρώσει, με το βλέμμα καρφωμένο στο κοινό.

Σκοτάδι.

Ακούγεται το ρεφρέν από το "My Love" της Sharon Kovacs.

ΤΕΛΟΣ